

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.19.2021.ACY(14)

RM-0610-19-21

UD50

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 72:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niezwłocznie po wydaniu decyzji, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 174 z 03.07.2015, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 245 z 25.09.2019, str. 10).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustawę z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych, ustawę z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawę z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, ustawę z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, ustawę z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, ustawę z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, ustawę z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych oraz ustawę z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Udostępnienie dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 6, następuje zgodnie z przepisami działu II.”;

2) w art. 85 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepisy stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.”;

3) po art. 86d dodaje się art. 86e–86h w brzmieniu:

„Art. 86e. 1. Organ rozpatrujący odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na wniosek strony, może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać natychmiastowe wykonanie tej decyzji.

2. Wstrzymanie albo odmowa wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 86f. 1. Do skargi na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, z tym że przez trudne do odwrócenia skutki, o których mowa w art. 61 § 3 tej ustawy, rozumie się następstwa wynikające z podjęcia realizacji przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego wydano skarżoną decyzję.

2. Sąd rozpatruje wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku do sądu.

3. W przypadku wydania postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wojewódzki sąd administracyjny rozpoznaje skargę na tę decyzję w terminie 3 miesięcy od dnia wydania tego postanowienia.

4. Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznaje zażalenie na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w terminie 2 miesięcy od dnia wpływu zażalenia.

5. W przypadku wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ, który wydał tę decyzję, informuje niezwłocznie o jej wstrzymaniu organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 lub 26, zwanej dalej „zezwoleniem na inwestycję”.

6. Organ właściwy do wydania zezwolenia na inwestycję zawiesza postępowanie w całości albo w części w terminie 7 dni od powzięcia informacji o wstrzymaniu wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis art. 97 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

7. Organ, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, informuje niezwłocznie organ właściwy do wydania zezwolenia na inwestycję o ustąpieniu przyczyny uzasadniającej zawieszenie postępowania, o której mowa w ust. 6.

Art. 86g. 1. Organizacji ekologicznej powołującej się na swoje cele statutowe, jeżeli prowadzi ona działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania w sprawie zezwolenia na inwestycję, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji, lub stronie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach służy prawo do wniesienia odwołania od zezwolenia na inwestycję poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa. W postępowaniu odwoławczym organizacja ekologiczna uczestniczy na prawach strony.

2. Odwołanie przysługuje w zakresie, w jakim organ właściwy do wydania zezwolenia na inwestycję jest związany decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z art. 86 pkt 2.

3. Odwołanie zawiera:

- 1) wskazanie, w jakim zakresie zezwolenie na inwestycję jest niezgodne z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nie uwzględnia jej postanowień;
- 2) uzasadnienie;
- 3) w przypadku odwołania wnoszonego przez stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – informacje lub dokumenty potwierdzające prawa rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w zasięgu

oddziaływania przedsięwzięcia, zawierające co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile został ujawniony, numer jej księgi wieczystej.

4. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia upływu terminu udostępnienia treści zezwolenia na inwestycję zgodnie z art. 72 ust. 6.

5. Organizacji ekologicznej lub stronie, o których mowa w ust. 1, służy skarga do sądu administracyjnego na zezwolenie na inwestycję poprzedzone decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa w zakresie, o którym mowa w ust. 2, także w przypadku gdy organizacja ekologiczna lub strona nie brały udziału w postępowaniu w sprawie wydania zezwolenia na inwestycję.

6. Skarga zawiera:

- 1) wskazanie, w jakim zakresie zezwolenie na inwestycję jest niezgodne z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nie uwzględnia jej postanowień;
- 2) uzasadnienie;
- 3) w przypadku skargi wnoszonej przez stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – informacje lub dokumenty potwierdzające prawa rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia, zawierające co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile został ujawniony, numer jej księgi wieczystej.

7. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia upływu terminu udostępnienia treści zezwolenia na inwestycję zgodnie z art. 72 ust. 6.

8. Sąd może, na wniosek organizacji ekologicznej lub strony, które wniosły skargę, wydać postanowienie o wstrzymaniu wykonania w całości albo w części zaskarżonej decyzji, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. Przepisy art. 61 § 4–6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stosuje się odpowiednio.

9. Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, w ramach którego jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 86h. 1. W przypadku gdy odwołanie od zezwolenia na inwestycję lub skargę na zezwolenie na inwestycję złoży strona postępowania w sprawie wydania decyzji

o środowiskowych uwarunkowaniach, organ rozpatrujący odwołanie albo sąd mogą wystąpić do organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, w celu ustalenia, czy wnoszącemu odwołanie albo skarżącemu przysługuje przymiot strony postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

2. Organ, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, udziela odpowiedzi na wystąpienie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

3. Wystąpienie, o którym mowa w ust. 1, zawiesza bieg terminu na rozpatrzenie odwołania lub skargi.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2018 r. poz. 908 oraz z 2019 r. poz. 861) w art. 28 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Do decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 i ...).

5. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1463 i 2338) w art. 13 dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. Do wniosku o wydanie decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 2, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, dołącza się załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku

i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 i ...).

5. Do decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 2, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

6. Do postępowań w sprawach wydania decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 2, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, 2127 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 234 i 282) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86g i art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 i ...).”.

b) w ust. 4 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322 i 471)”;

2) w art. 33 w ust. 2 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) w przypadku zamierzenia budowlanego poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

3) w art. 34 po ust. 5c dodaje się ust. 5d i 5e w brzmieniu:

„5d. Do decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

5e. Do postępowań w sprawach wydania decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

4) w art. 35:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”,

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Do decyzji o pozwoleniu na budowę, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

5) w art. 48b dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku złożenia wniosku o legalizację w stosunku do obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 48 ust. 1, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, oraz w przypadku, o którym mowa w art. 49 ust. 4a, organowi nadzoru budowlanego należy przedłożyć również załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy

obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

6) w art. 49 po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu:

„4b. Do decyzji, o których mowa w ust. 4, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

4c. Do postępowań w sprawach wydania decyzji, o których mowa w ust. 4, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

7) w art. 51:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. W przypadku budowy lub robót budowlanych, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, do dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, dołącza się również załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Do decyzji w sprawie pozwolenia na wznowienie robót budowlanych, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku

i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

4b. Do postępowania w sprawie wydania decyzji w sprawie pozwolenia na wzniesienie robót budowlanych, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1792 oraz z 2020 r. poz. 284 i 322) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 39i dodaje się art. 39ia w brzmieniu:

„Art. 39ia. Do zezwolenia na budowę obiektu jądrowego, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

2) po art. 55r dodaje się art. 55ra w brzmieniu:

„Art. 55ra. Do zezwolenia na budowę składowiska odpadów promieniotwórczych, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 55 w ust. 3 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) w przypadku przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie,

udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 i ...);”;

2) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Do zezwolenia na założenie lotniska, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

2. Do postępowania w sprawie wydania zezwolenia na założenie lotniska, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 471, 782, 1086 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 11) po art. 66 dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Art. 66a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043, 1378 i 1778) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9q dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 i ...).”;

2) w art. 9ac:

a) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę linii kolejowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po

upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę linii kolejowej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę linii kolejowej, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy linii kolejowej może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub w art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę linii kolejowej z:

- 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub
- 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”;

3) w art. 38c w ust. 8 w zdaniu drugim skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322 i 471)”.

Art. 9. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1363) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11d w ust. 1 po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) w przypadku inwestycji, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;”;

2) w art. 11f po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

3) po art. 11i dodaje się art. 11ia w brzmieniu:

„Art. 11ia. Do postępowań w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

4) w art. 31:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę drogi.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy drogi może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej z:

- 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub
- 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2018) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wniosku załącza się decyzję zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi oraz decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wydaną dla obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, którego dotyczy wniosek, wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, o ile był wymagany, oraz załącznikiem graficznym określającym przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile dołączenie tego załącznika było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapą, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

2) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Do zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

2. Do postępowania w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1380, z 2020 r. poz. 471 i 2380 oraz z 2021 r. poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,

w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – w przypadku inwestycji, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa;”;

2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

3) w art. 13:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a jednocześnie rozpoczęto realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy lotniska użytku publicznego może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego z:

- 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub
- 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”;

- 4) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1866 oraz z 2021 r. poz. 234) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

- 2) w art. 34:

- a) w ust. 4 uchyla się zdanie drugie,
b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Do odwołania od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;

- 3) w art. 35 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

1b. Do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.”;

4) w art. 36:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 lub art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego.

2b. Przepisów ust. 1a i 2a nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu z:

- 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub
- 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 oraz z 2020 r. poz. 471, 875 i 1378) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a

ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 933 oraz z 2020 r. poz. 471) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w ust. 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) w przypadku przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;”;
- 2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Do decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;
- 3) w art. 13 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;
- 4) w art. 15:
 - a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor

rozpoczął realizację inwestycji. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na realizację inwestycji, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia realizacji inwestycji może stwierdzić jedynie, że decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji z:

- 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub
- 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”;

5) w art. 31:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o:

- 1) środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do skarg na decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się terminów, o których mowa w art. 86f ust. 2–4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1064, 1339 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 234) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Do wniosku o udzielenie koncesji poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa dołącza się również załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 i ...).”;

2) w art. 33 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Do postępowania w sprawie koncesji, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

3. Do koncesji poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

3) w art. 108:

a) w ust. 9 w pkt 4 w lit. d kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w przypadku gdy wydanie decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jest poprzedzone decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r.

o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”,

b) w ust. 10g skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322 i 471)”,

c) ust. 11b otrzymuje brzmienie:

„11b. Jeżeli decyzja, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jest poprzedzona decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa lub jeżeli koncesja została poprzedzona taką decyzją, do postępowania o zatwierdzeniu tego planu nie stosuje się przepisów o udziale organizacji społecznych.”,

d) po ust. 11b dodaje ust. 11c i 11d w brzmieniu:

„11c. Do postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h tej ustawy.

11d. Do decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a tej ustawy.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2018 r. poz. 1537 oraz z 2019 r. poz. 2020) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

2) w art. 37:

a) w ust. 3 uchyla się zdanie drugie,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu

„3a. Do odwołania od decyzji, o której mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;

3) w art. 38 dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o:

- 1) środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) pozwoleniu na budowę w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

4. Do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.

5. Do skarg na decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się terminów, o których mowa w art. 86f ust. 2–4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

4) w art. 39:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy obiektu energetyki jądrowej może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

2b. Przepisów ust. 1a i 2a nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej z:

- 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub
- 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.

2c. Przepisy ust. 1a, 2a i 2b stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na prace przygotowawcze.”,

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz do decyzji o pozwoleniu na prace przygotowawcze.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797, 875 i 2361) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 42 po ust. 3c dodaje się ust. 3d w brzmieniu:

„3d. Do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, dołącza się załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

- 2) w art 170 po ust. 1a dodaje się ust. 1b i 1c w brzmieniu:

„1b. Do postępowań w sprawach wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

1c. Do zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 191, 284 i 1086 oraz z 2021 r. poz. 234) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

2) w art. 25:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do odwołania od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, oraz odwołania od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1.”,

b) w ust. 4 uchyla się zdanie drugie;

3) w art. 26 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o:

1) środowiskowych uwarunkowaniach;

- 2) pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

1b. Do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.

1c. Do skarg na decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się terminów, o których mowa w art. 86f ust. 2–4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

- 4) w art. 27:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”,

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy nie uchyla tej decyzji, lecz stwierdza, że decyzja ta narusza prawo z przyczyn wymienionych w art. 145 lub art. 156 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

2b. Przepisu ust. 1a i 2a nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej z:

- 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub
- 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Nie uchyla się decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w trybie wznowienia postępowania, jeżeli wniosek o wznowienie postępowania został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę.

5. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.”,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. z 2019 r. poz. 1073 i 2020) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) w przypadku przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;”;

2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

2. Do postępowania o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

3) w art. 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W postępowaniu odwoławczym przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem postępowania odwoławczego od decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;

4) w art. 32:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął roboty budowlane.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia robót budowlanych może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, 284, 695, 782, 875 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 402 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do postępowania dotyczącego pozwolenia wodnoprawnego, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku

i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

2) po art. 402 dodaje się art. 402a w brzmieniu:

„Art. 402a. Do pozwolenia wodnoprawnego, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

3) w art. 407 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) w przypadku przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;”.

Art. 21. W ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 234 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 84 dodaje się art. 84a w brzmieniu:

„Art. 84a. 1. Wyłączenie, o którym mowa w art. 84, nie dotyczy skarg na:

- 1) decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) pozwolenia na budowę, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

2. Do skarg na pozwolenia na budowę, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.”;

2) po art. 90 dodaje się art. 90a w brzmieniu:

„Art. 90a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

3) w art. 94:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie stwierdza się nieważności decyzji, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku niezgodności pozwolenia na budowę z:

- 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub
- 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”;

4) w art. 95:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku uwzględnienia skargi na pozwolenie na budowę sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor przystąpił do realizacji inwestycji, może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku niezgodności pozwolenia na budowę z:

- 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub
- 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2309 oraz z 2021 r. poz. 234) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

2) w art. 35:

a) w ust. 4 uchyla się zdanie drugie,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do odwołania od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;

3) w art. 36 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.

1b. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

4) w art. 37:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, jeżeli wniosek o stwierdzenie

nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 lub art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego.

2b. Przepisów ust. 1a i 2a nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym z:

- 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub
- 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (Dz. U. poz. 1589 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 471) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

2. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia

3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

2) w art. 28:

a) w ust. 4 uchyla się zdanie drugie,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do odwołania od decyzji, o których mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;

3) w art. 30:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął roboty budowlane.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia robót budowlanych może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2147) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

2) w art. 34:

a) w ust. 4 uchyla się zdanie drugie,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do odwołania od decyzji, o których mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;

3) w art. 35 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.

1b. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

4) w art. 36:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy portu zewnętrznego, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy portu zewnętrznego, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

2b. Przepisów ust. 1a i 2a nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy portu zewnętrznego z:

- 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub
- 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. poz. 234) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 76 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Do decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

10. Do postępowania w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

2) w art. 78:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do skarg na decyzję, o której mowa w art. 76 ust. 1 pkt 3, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie

środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzję:

- 1) o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) o której mowa w art. 76 ust. 1 pkt 3, w ramach której wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

4. Do skarg na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się terminów, o których mowa w art. 86f ust. 2–4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.

Art. 26. 1. Do postępowań dotyczących decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną, w których termin na wniesienie odwołania lub wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez strony tych postępowań nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1–25, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że:

- 1) organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 lub 26 ustawy zmienianej w art. 1, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, realizuje obowiązki, o których mowa w art. 72 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) termin na wniesienie odwołania dla organizacji ekologicznych lub stron, o których mowa w art. 86g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jest liczony od dnia upływu terminu udostępnienia treści decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 lub 26 ustawy zmienianej w art. 1, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, zgodnie z pkt 1;
- 3) organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, niebędących decyzjami wskazanymi w pkt 1, nie jest obowiązany do realizacji

obowiązków, o których mowa w art. 72 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku postępowań dotyczących decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 lub 26 ustawy zmienianej w art. 1, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, zakończonych decyzją ostateczną, w których termin na wniesienie skargi do sądu administracyjnego przez strony tych postępowań nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) organ właściwy do wydania tych decyzji realizuje obowiązki, o których mowa w art. 72 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) termin na wniesienie skargi dla organizacji ekologicznych lub stron, o których mowa w art. 86g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jest liczony od dnia upływu terminu udostępnienia treści tych decyzji zgodnie z pkt 1;
- 3) organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, niebędących decyzjami wskazanymi w pkt 1, nie jest obowiązany do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 72 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Do postępowań dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1–25, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) nie podał do publicznej wiadomości informacji zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, realizuje obowiązki, o których mowa w art. 85 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) podał do publicznej wiadomości informacje zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, nie jest obowiązany do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 85 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. W przypadku postępowań dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zakończonych decyzją ostateczną organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach realizuje obowiązki, o których mowa w art. 85 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie podał do publicznej wiadomości informacji zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

5. Do postępowań dotyczących decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 4–6, 9, 10, 14, 17, 18, 20, 21 lub 23 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie stosuje się wymogu dołączania załącznika graficznego określającego przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

Art. 27. Do stwierdzenia nieważności decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23 lub 26 ustawy zmienianej w art. 1, wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 8, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14, art. 16, art. 18, art. 19 i art. 21–24, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że:

- 1) termin, po upływie którego nie stwierdza się nieważności decyzji, o którym mowa w przepisach ustaw zmienianych w art. 8, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14, art. 16, art. 18, art. 19 i art. 21–24, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się, o ile przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin, po upływie którego nie stwierdza się nieważności decyzji, o którym mowa w przepisach ustaw zmienianych w art. 8, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14, art. 16, art. 18, art. 19 i art. 21–24, w brzmieniu dotychczasowym;
- 2) w przypadku, o którym mowa w pkt 1, termin, po upływie którego nie stwierdza się nieważności decyzji, jest liczony od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 28. Do postępowań sadowoadministracyjnych dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 lub 26 ustawy zmienianej w art. 1, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, wszczętych i niezakończonych prawomocnym orzeczeniem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1–4, art. 6, art. 8–12 i art. 14–25, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że w przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) został złożony do sądu wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, termin rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 86f ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, jest liczony od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) zostało złożone do Naczelnego Sądu Administracyjnego zażalenie na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, termin rozpatrzenia zażalenia, o którym mowa w art. 86f ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, jest liczony od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 3) została złożona do sądu skarga na decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23 lub 26 ustawy zmienianej w art. 1, do stwierdzenia przez sąd, że decyzja narusza prawo, stosuje się termin, o którym mowa w przepisach ustaw zmienianych w art. 8, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14, art. 16, art. 18, art. 19 i art. 21–24, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o ile przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin na stwierdzenie przez sąd, że decyzja narusza prawo, o którym mowa w przepisach ustaw zmienianych w art. 8, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14, art. 16, art. 18, art. 19 i art. 21–24, w brzmieniu dotychczasowym;
- 4) w przypadku, o którym mowa w pkt 3, termin na stwierdzenie przez sąd, że decyzja narusza prawo, jest liczony od dnia rozpoczęcia budowy.

Art. 29. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD50), zwany dalej „projektem ustawy”, stanowi realizację zobowiązania, jakiego Rząd Rzeczypospolitej Polskiej (RP) podjął się w odpowiedzi na uzasadnioną opinię Komisji Europejskiej (KE) z dnia 7 marca 2019 r. (naruszenie nr 2016/2046), skierowaną do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w sprawie uchybienia zobowiązaniom określonym w art. 11 ust. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, zwanej dalej „dyrektywą EIA”. W przedstawionej opinii KE sformułowała zarzuty niewłaściwej transpozycji dyrektywy EIA w zakresie art. 11 ust. 1 i 3, tj. regulacji dotyczących dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

KE wskazała, że rozwiązania zastosowane w polskim porządku prawnym, w ustawach regulujących wydawanie decyzji dla przedsięwzięć objętych przepisami dyrektywy EIA, tj. przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w pewnych przypadkach wykluczają z mocy prawa możliwość zwrócenia się do sądu o przyznanie środków tymczasowych, tak aby można było zawiesić wykonanie przedsięwzięcia i zapobiec wynikającej z niego szkodzi dla środowiska do czasu rozstrzygnięcia, czy decyzje te zostały wydane zgodnie z przepisami dyrektywy EIA. Do decyzji takich KE zaliczyła pozwolenia wodnoprawne, koncesje geologiczne i górnicze, pozwolenia na budowę oraz decyzje wydane na podstawie tzw. specustaw (ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawy z dnia 29 czerwca 2001 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, ustawy z dnia 24 lipca 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską).

KE wskazała również, że RP naruszyła art. 11 ust. 1 dyrektywy EIA przez ograniczenie kontroli sądowej w odniesieniu do wskazanych w niektórych specustawach rozstrzygnięć

o natychmiastowej wykonalności do możliwości stwierdzenia, że decyzja narusza prawo. KE wskazała, że ograniczenia w tym zakresie znajdują się w: ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego, ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawie z dnia 29 czerwca 2001 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, ustawie z dnia 24 lipca 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską.

Ponadto KE wskazała, że RP, nie zapewniając organizacjom pozarządowym możliwości wniesienia odwołania i skargi do sądu od decyzji w sprawie zezwolenia na inwestycję, dotyczących pozwoleń wodnoprawnych, pozwoleń na budowę oraz koncesji geologicznych, w zakresie ich zgodności z przepisami dyrektywy EIA, lub ograniczając taką możliwość, naruszyła art. 11 ust. 1 i 3 tej dyrektywy.

W stanowisku z dnia 8 maja 2019 r. Rząd RP uznał, że wymienione przez KE naruszenia wymagają podjęcia odpowiednich prac legislacyjnych w celu zapewnienia rezultatu, jaki wynika z treści art. 11 ust. 1 i 3 dyrektywy EIA. Rząd RP wskazał w odpowiedzi na uzasadnioną opinię, że w celu wyeliminowania podniesionych w niej naruszeń, podstawowym i właściwym środkiem będzie zapewnienie stronom postępowania, w tym organizacjom ekologicznym (występującym w sprawie na prawach strony), możliwości zwrócenia się do właściwego organu oraz – na etapie skargi do sądu – o zastosowanie środka tymczasowego w postaci wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zwanej dalej również „decyzją środowiskową”. Ponadto Rząd RP wskazał, że dokona przeglądu wszystkich obowiązujących regulacji prawnych, w celu wyeliminowania ewentualnych niezgodności przepisów z art. 11 ust. 1 i 3 dyrektywy EIA.

Polska procedura wydawania pozwoleń na realizację inwestycji, kwalifikowanych jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, zasadniczo podzielona jest na dwa główne etapy. Pierwszy etap, zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r.

o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zwanej dalej „ustawą ooś”, stanowi określenie, w drodze decyzji administracyjnej, środowiskowych uwarunkowań realizacji danego przedsięwzięcia. Drugi etap to wydanie zezwolenia na inwestycję, w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c dyrektywy EIA, tj. wydanie decyzji, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do wykonania przedsięwzięcia. W tym miejscu należy tylko nadmienić, że w wielu przypadkach uzyskiwanie zezwolenia na inwestycję ma charakter etapowy, w którym, w zależności od rodzaju danego przedsięwzięcia i innych uregulowań prawnych, zasadniczo wydzielić można decyzje o charakterze lokalizacyjnym i te o charakterze architektoniczno-budowlanym (pozwolenie na budowę), a także decyzje o charakterze reglamentowanym (np. zezwolenie na zbieranie odpadów). Charakter wprowadzanych regulacji w projekcie ustawy oraz cel, jaki projektodawca zamierza osiągnąć, pozwala ograniczyć konieczność implementacji rozwiązań względem wszystkich decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy ooś (zwanymi zwyczajowo decyzjami inwestycyjnymi lub następczymi względem decyzji środowiskowej) do decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4-6, 8-10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 i 26 ustawy ooś (zezwoleń na inwestycję w rozumieniu projektowanego art. 86f ust. 5), o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia.

Obowiązki wynikające z dyrektywy EIA (zmierzające do określenia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia) powinny być, co do zasady, zrealizowane na etapie decyzji środowiskowej, z uwagi na to, że kończy ona postępowanie, w toku którego rozstrzygane są następujące zagadnienia:

- zasadność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (tzw. screening),
- ustalenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (tzw. scoping),
- przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko,
- rozpatrzenie uwag i wniosków wniesionych przez społeczeństwo,
- określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

Wydana decyzja środowiskowa wiąże organy wydające decyzje inwestycyjne na dalszych etapach (art. 86 pkt 2 ustawy ooś). Wyjątek od tej reguły stanowią postępowania w sprawie wydania decyzji inwestycyjnych, w których jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko.

Zatem organy wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, nie orzekają już w zakresie uwarunkowań środowiskowych (z wyjątkiem postępowań, w ramach których jest przeprowadzana tzw. „ponowna ocena” – zob. art. 88 ust. 1 i 1a ustawy ooś) i pozostałych zagadnień wyszczególnionych powyżej. Powinny natomiast wydać decyzję inwestycyjną uwzględniającą postanowienia decyzji środowiskowej. Decyzja środowiskowa ma bowiem charakter rozstrzygnięcia wstępnego względem przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia inwestycyjnego. Posiłkując się orzecznictwem sądowoadministracyjnym, należy zaznaczyć, że postanowienia decyzji środowiskowej, *o ile odnoszą się do kwestii związanych z ochroną środowiska wiążą organ architektoniczno-budowlany w zakresie pozwolenia na budowę. Za powyższym przemawia art. 86 ustawy środowiskowej, ustawodawca w tym przepisie nie ograniczył zakresu wiązania jedynie do części rozstrzygnięcia dotyczącego wymagań dotyczących ochrony środowiska co jednoznacznie wskazuje, że decyzja ta wiąże organ co do wszystkich postanowień w niej zawartych* (wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 lipca 2018 r., sygn. akt: VII SA/Wa 2441/17). Brak ograniczenia zakresu wiązania wynika z tego względu, że poza typowymi wymaganiami ochrony środowiska określonymi zgodnie z art. 82 ust. 1 ustawy ooś w sentencji decyzji środowiskowej, te parametry i cechy przedsięwzięcia, które są istotne dla jego oddziaływania i na podstawie których organ dokonuje ustaleń co do jego wpływu na środowisko, powinny zostać określone w charakterystyce przedsięwzięcia. Jak ujął to NSA w wyroku z dnia 10 czerwca 2014 r., sygn. akt: II OSK 1578/13, ich zmiana stanowi zatem *zmianę „wymagań ochrony środowiska” określonych w decyzji środowiskowej, bowiem niewątpliwie uwarunkowania ochrony środowiska właściwy organ określa adekwatnie do rodzaju przedsięwzięcia przy uwzględnianiu jego parametrów technicznych.*

Niemniej jednak z uwagi na konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji uprawnień członków zainteresowanej społeczności wynikających z art. 11 ust. 1 dyrektywy EIA w ustawie ooś wprowadza się dla nich odpowiednie środki procesowe, również na etapie po wydaniu decyzji środowiskowej. Zgodnie z art. 1 ust. 2 dyrektywy EIA, przez „zainteresowaną społeczność” należy rozumieć „społeczeństwo (tj. jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych oraz, zgodnie z krajowym ustawodawstwem lub praktyką, ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy), które jest lub może być dotknięte skutkami lub ma interes w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska wymienionych w art. 2 ust. 2 dyrektywy”, przy czym „organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wymagania przewidziane w prawie krajowym uważa się za mające interes w tym

zakresie”. W związku z powyższym w Polsce do członków zainteresowanej społeczności należy zaliczyć ustalane na podstawie przepisów krajowych strony postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz organizacje ekologiczne spełniające wymagania określone w ustawie ooś.

Zgodnie ze stanowiskiem Rządu RP z dnia 8 maja 2019 r. w ramach niniejszego procesu legislacyjnego dokonano przeglądu wszystkich obowiązujących regulacji prawnych, w celu wyeliminowania ewentualnych niezgodności obowiązujących przepisów prawa z art. 11 ust. 1 i 3 dyrektywy EIA.

W trakcie prac międzyresortowych nad projektem ustawy, w tym również przy współdziałaniu służb KE, ustalono konieczny zakres zmian w celu dostosowania przepisów regulujących wydawanie decyzji środowiskowych oraz decyzji inwestycyjnych, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do zapewnienia ich zgodności z art. 11 ust. 1 i 3 dyrektywy EIA.

W celu zapewnienia członkom zainteresowanej społeczności dostępu do skutecznej procedury odwoławczej przed organami wydającymi decyzje środowiskowe oraz decyzje inwestycyjne, a także procedury skargowej przed sądami administracyjnymi, uwzględniającej wymogi art. 11 ust. 1 dyrektywy EIA, wyeliminowano ograniczenia przedstawiane przez przedstawicieli KE w naruszeniu nr 2016/2046.

Odnosząc się do zmian proponowanych w art. 1 projektu w zakresie zmiany ustawy ooś, przedstawia się następujące wyjaśnienia.

Zaprojektowane w ustawie ooś rozwiązania dotyczą:

- 1) możliwości wnioskowania do organu odwoławczego o wstrzymanie natychmiastowej wykonalności decyzji środowiskowej;
- 2) możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie organu odwoławczego o odmowie wstrzymania natychmiastowej wykonalności decyzji środowiskowej oraz postanowienia o wstrzymaniu natychmiastowej wykonalności decyzji środowiskowej, wraz z prawem do wniesienia skargi do sądu na rozstrzygnięcie w tej sprawie;
- 3) wprowadzenia przesłanki, na podstawie której sąd administracyjny może wstrzymać wykonanie ostatecznej decyzji środowiskowej;
- 4) wprowadzenia obligatoryjnego zawieszenia postępowania w sprawie zezwolenia na inwestycję w przypadku wstrzymania wykonania decyzji środowiskowej;
- 5) możliwości wniesienia przez strony postępowania w sprawie decyzji środowiskowej oraz organizacje ekologiczne, spełniające wymogi, o których mowa w art. 86 g ust. 1,

odwołania od zezwolenia na inwestycję w zakresie zgodności z decyzją środowiskową i możliwości złożenia skargi do sądu administracyjnego w tym zakresie;

- 6) możliwości wnioskowania w skardze, o której mowa w pkt 5, o wstrzymanie zezwolenia na inwestycję;
- 7) wprowadzenia obowiązku udostępnienia treści zezwolenia na inwestycję w Biuletynie Informacji Publicznej;
- 8) wprowadzenia obowiązku udostępnienia treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w Biuletynie Informacji Publicznej.

Ad 1 i 2

Ustanawia się formalną podstawę do wnoszenia do organu odwoławczego o wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji środowiskowej. Zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (kpa), wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji, chyba że decyzji tej nadany został rygor natychmiastowej wykonalności albo podlega ona natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy (art. 130 § 3). Organ odwoławczy może z urzędu wstrzymać wykonanie decyzji na podstawie art. 135 kpa. Na postanowienie to nie przysługuje zażalenie ani skarga do sądu. Realizując postulat KE w zakresie umożliwienia stosowania środków tymczasowych w stosunku do decyzji środowiskowej na każdym etapie postępowania, w projekcie ustawy przewidziano (art. 86e ust. 1) podstawę do wnioskowania, przez strony postępowania, w tym również przez podmioty działające na prawach strony (np. organizacje ekologiczne), o wstrzymanie wykonania decyzji, której nadano (na mocy postanowienia lub na mocy ustawy) rygor natychmiastowej wykonalności. Rozstrzygnięcia organów wydawane, na wniosek, na podstawie projektowanej regulacji, będą zaskarżalne oraz będą podlegać kontroli sądowej. Objęcie kontrolą sądową postanowień wydawanych na podstawie ustawy ooś pozwoli na pozostawienie dotychczasowej możliwości nadawania, w uzasadnionych przypadkach, decyzji środowiskowej rygoru natychmiastowej wykonalności (art. 108 kpa), jak również pozostawienia przepisów przewidujących nadanie tego rygoru z mocy prawa. Jednocześnie projekt nie pozbawia organu odwoławczego prawa do wstrzymania z urzędu, na podstawie art. 135 kpa, wykonania decyzji środowiskowej postanowieniem, na które zażalenie nie przysługuje.

Ad 3 i 4

Rozwiązanie wprowadzane w nowym art. 86f ustawy ooś zapewni możliwość stosowania przez sądy administracyjne środków tymczasowych w stosunku do ostatecznych decyzji środowiskowych. Opisany wcześniej podział procesu uzyskiwania zezwolenia na inwestycję determinuje konieczność określenia przesłanki szczególnej w stosunku do przesłanek określonych w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Ppsa), która stanowić będzie dla sądów administracyjnych podstawę do wstrzymywania decyzji środowiskowej. W obecnym stanie prawnym, w sytuacji wnioskowania przez skarżących do sądu administracyjnego o wstrzymanie wykonania decyzji środowiskowej, sądy odmawiają wstrzymania ich wykonania z przyczyn formalnych. W tym zakresie sądy prezentują jednolite stanowisko, według którego wstrzymanie wykonania decyzji środowiskowej na podstawie Ppsa nie jest możliwe. Art. 61 § 3 Ppsa dotyczy bowiem sytuacji, gdy zaskarżony akt wywołuje skutki materialnoprawne, natomiast skutków takich zasadniczo nie wywołuje decyzja środowiskowa, gdyż nie podlega wykonaniu w postępowaniu egzekucyjnym. Etap egzekwowania decyzji środowiskowej przeniesiony jest dopiero na etap, w którym jest realizowane przedsięwzięcie na podstawie decyzji, która nie uwzględnia decyzji środowiskowej (art. 86c ustawy ooś).

Wobec powyższego, realizując założenia dyrektywy EIA, oparte na postanowieniach Konwencji z Aarhus, zgodnie z którymi należy zapewnić *skuteczne środki zaradcze, włączając w to, jeśli okaże się to potrzebne, wstrzymanie wykonania kwestionowanego działania (...)* – art. 9 ust. 4, w celu umożliwienia stosowania środka tymczasowego w stosunku do decyzji środowiskowej, w projekcie ustawy zdefiniowano trudne do odwrócenia skutki, o których mowa w art. 61 § 3 Ppsa. Zgodnie z art. 86f ust. 1 projektu ustawy przez skutki te należy rozumieć *następstwa wynikające z podjęcia realizacji przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego wydano skarżoną decyzję.*

Jednocześnie projektodawca nakłada na organ, który wydał decyzję środowiskową, obowiązek poinformowania organów wydających decyzje następcze, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, o wstrzymaniu wykonania decyzji środowiskowej. Wprowadzenie takiego rozwiązania jest konieczne, ponieważ organ rozpatrujący wniosek w sprawie decyzji inwestycyjnej nie jest stroną postępowania sądownoadministracyjnego w przedmiocie decyzji środowiskowej. Wstrzymanie wykonania decyzji środowiskowej przez sąd po wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji inwestycyjnej będzie wiązało się z obowiązkiem

zawieszenia tego postępowania z urzędu (projektowany art. 86f ust. 6 ustawy ooś) w terminie 7 dni od powzięcia informacji w tej sprawie, co uniemożliwi zakończenie procedury wydawania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś. Obowiązek zawieszenia będzie dotyczył postępowań prowadzonych w celu wydania zezwoleń na inwestycję wymienionych w tym przepisie. Projektowane regulacje przewidują, że wojewódzki sąd administracyjny będzie zobligowany do rozpatrzenia wniosku w terminie miesiąca od dnia jego wpływu (projektowany art. 86f ust. 2 ustawy ooś).

Z uwagi na doniosłe, ekonomiczne skutki, jakie może pociągać za sobą wydanie przez sąd postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji środowiskowej, w przypadku zastosowania tego środka sąd powinien orzec w sprawie ze skargi na decyzję środowiskową w terminie 3 miesięcy od wydania postanowienia w sprawie wstrzymania (projektowany art. 86f ust. 3 ustawy ooś). Z tej samej przyczyny projekt w art. 86f ust. 4 ustawy ooś przewiduje 2-miesięczny termin dla Naczelnego Sądu Administracyjnego do rozpoznania zażalenia na postanowienie wojewódzkiego sądu administracyjnego w przedmiocie wstrzymania decyzji środowiskowej (postanowienie o wstrzymaniu wykonania decyzji lub postanowienie tego sądu o odmowie wstrzymania wykonania decyzji).

Zawieszenie postępowania w sprawie wydania zezwolenia na inwestycję będzie następować do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia przez sąd skargi na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. W przypadku uchylecia przez sąd decyzji środowiskowej, której wykonanie wstrzymano, postępowanie inwestycyjne będzie zawieszane do czasu ponownego jej wydania.

Wprowadzane regulacje nie będą miały zastosowania do wszystkich decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy ooś (tzw. decyzji inwestycyjnych), a jedynie do decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 i 26 ustawy ooś. Ze względu na konieczność kilkakrotnego przywołania tych decyzji w projektowanych przepisach, kierując się wskazaniem § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, zgodnie z § 154 wprowadzono skrót. Posiłkując się pojęciem pochodzącym z dyrektywy EIA, wprowadzono skrót zezwoleń na inwestycję. W prawodawstwie krajowym nie istnieje pojęcie „zezwolenie na inwestycję” (decyzja właściwego organu lub organów, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do wykonania przedsięwzięcia). W świetle założeń i celów realizowanych przez projektodawcę, zakres pewnych decyzji administracyjnych i umiejscowienie ich w procesie

inwestycyjnym uzasadnia wyłączenie ich z wprowadzanych regulacji, o czym dalej przy omawianiu projektowanego art. 86g ustawy ooś.

Ad 5 i 6

Kolejnym rozwiązaniem wprowadzanym w projekcie ustawy (art. 86g) jest nadanie zarówno organizacjom ekologicznym, jak i stronom postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej uprawnienia do weryfikacji zezwoleń na inwestycję w zakresie ich zgodności z uprzednio wydaną decyzją środowiskową. Uprawnienia nadawane ww. podmiotom, zgodnie z wymogami Konwencji z Aarhus (art. 9 ust. 2 w związku z art. 6 ust. 10) oraz dyrektywy EIA (art. 11 ust. 1), dotyczą postępowań w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których wydano decyzję środowiskową w postępowaniu prowadzonym z udziałem społeczeństwa. Uprawnienie to będzie realizowane w zależności od etapu postępowania w sprawie wydania decyzji inwestycyjnej przez wniesienie odwołania lub skargi do sądu. Podkreślić należy, że podmioty te będą uprawnione do składania skarg do sądu niezależnie od ich wcześniejszego udziału w postępowaniu odwoławczym w sprawie wydania decyzji inwestycyjnej. Zakres skarżenia podnoszony w ramach postępowania odwoławczego w sprawie wydania decyzji inwestycyjnej lub na etapie sądowym w tej sprawie wyznacza art. 86g ust. 3 pkt 1 ustawy ooś. Projekt określa również elementy obligatoryjne skargi (odpowiednio art. 86g ust. 6). Powyższe zawężenie w zakresie zarówno odwołań, jak i skarg do sądu wynika z uprawnień nadawanych tym podmiotów w dyrektywie EIA. Przyznanie tym podmiotom uprawnień do uczestniczenia w postępowaniu w sprawie decyzji inwestycyjnych, na równi z uprawnieniami, jakimi dysponują ich strony, stanowiłoby nieuzasadnioną ingerencję w te postępowania i niezajdującą podstaw w dyrektywie EIA. Wobec tego strony decyzji środowiskowej i organizacje powinny jednoznacznie wskazać, w jakim zakresie zezwolenie na inwestycję jest niezgodne z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nie uwzględnia jej postanowień, i uzasadnić swój zarzut. Projektodawca ujął w przepisie zarówno „niezgodność”, jak i „nieuwzględnienie”, aby ze względu na szeroki zakres związania decyzją środowiskową innych organów ograniczyć sytuacje, w których to związanie będzie zawężająco interpretowane. Na marginesie należy zwrócić uwagę na odpowiednie praktyczne stosowanie tego przepisu w sposób dostosowany do charakteru poszczególnych decyzji, ujętych w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, które wielokrotnie wydawane są na różnych zasadach i mogą dotyczyć odrębnych kwestii dotyczących procesu inwestycyjnego danego przedsięwzięcia. Ze względu na możliwe rozdzielenie kompetencji organów wydających decyzje administracyjne w procesie

inwestycyjnym, nie we wszystkich przypadkach konieczne może być uwzględnianie wszystkich postanowień decyzji środowiskowej w decyzji następczej (np. pozwolenie na budowę, a zezwolenie na przetwarzanie odpadów). Wtedy to znaczenia nabiera nietechniczne przeniesienie postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do obu decyzji inwestycyjnych, ale odpowiednie ich uwzględnienie przez organ wydający decyzję inwestycyjną zgodnie ze swoją właściwością i w taki sposób, aby nie była wydana niezgodnie z decyzją środowiskową. Również nie ma przeciwwskazań do wydawania kilku odrębnych decyzji inwestycyjnych dla przedsięwzięcia objętego jedną decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, pod warunkiem że postanowienia decyzji środowiskowej zostaną odpowiednio przeniesione (np. uzyskanie kilku zezwoleń na realizację inwestycji drogowej na poszczególne odcinki drogi objętej jedną decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach).

Uprawnienie do wnoszenia odwołań jest nadawane w stosunku do decyzji z katalogu określonego w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, które stanowią podstawę do realizacji inwestycji, czyli wspomnianych wcześniej zezwoleń na inwestycję – analogicznie zastosowanie będzie miał projektowany art. 86f ust. 5 i 6 ustawy ooś. Powyższe zostało określone przez odniesienie prawa do wniesienia odwołania w stosunku do wymienionych enumeratywnie decyzji z katalogu określonego w art. 72 ust. 1 ustawy ooś. Pozostałe decyzje (np. decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, inwestycji w zakresie terminalu, inwestycji w zakresie Centralnego Portu Komunikacyjnego) nie dają inwestorom samoistnej podstawy do realizacji inwestycji. Określają przede wszystkim miejsce jej lokalizacji, jej granice, charakterystykę inwestycji, czasami nieruchomości podlegające wyłączeniu, wymagania dotyczące uzasadnionych interesów osób trzecich i inne skutki wydania decyzji. W przypadku gdy poszczególne postanowienia tych decyzji mogą być związane z ustaleniami wynikającymi z przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, np. warunki lokalizacyjne wynikające z potrzeb ochrony środowiska, to określenie ich w decyzji lokalizacyjnej uwarunkowane jest treścią decyzji środowiskowej (art. 86 pkt 2 ustawy ooś). W sytuacji gdy kolejnym etapem procesu uzyskiwania pozwolenia na realizację jest zezwolenie inwestycyjne o podobnym zakresie (pozwolenie na budowę), związane z decyzją lokalizacyjną i uszczegółowiające jej postanowienia, a organizacjom ekologicznym i stronom przysługiwać będzie odwołanie w zakresie zgodności z decyzją środowiskową, to na tym etapie zapewnione zostanie uprawnienie członków zainteresowanej społeczności do kwestionowania materialnej lub proceduralnej legalności decyzji w zakresie wynikającym z dyrektywy EIA. Wyeliminuje to,

zdaniem projektodawcy, zbytnie sformalizowanie procesu inwestycyjnego, przez nieuzasadnione dwukrotne kwestionowanie decyzji inwestycyjnych z możliwością wnioskowania o ich wstrzymanie. Nawet jeżeli na etapie wydawania pozwolenia na budowę okaże się, że poprzedzająca je decyzja lokalizacyjna została wydana niezgodnie z decyzją środowiskową, to rolą organu architektoniczno-budowlanego, związanego obiema wydanymi decyzjami, jest zapewnienie tej zgodności. W praktyce taka sytuacja skutkować powinna wezwaniem inwestora do przedłożenia prawidłowo wydanej decyzji lokalizacyjnej.

Projektowane przepisy, co uregulowano w art. 86g ust. 9 ustawy ooś, nie dotyczą postępowań inwestycyjnych, w ramach których jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z art. 44 ustawy ooś uprawnione (spełniające określone wymagania formalne) organizacje ekologiczne, w przypadku zgłoszenia chęci uczestniczenia w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony. Uprawnienie do udziału w postępowaniu na tej podstawie dotyczy zarówno decyzji środowiskowej, jak również decyzji inwestycyjnych, przed wydaniem których przeprowadzana jest ponowna ocena oddziaływania na środowisko (art. 72 ust. 1 pkt. 1, 10, 14 i 18 ustawy ooś). Z kolei strony postępowania (inne niż strony postępowania pozwolenia inwestycyjnego) wyznaczone będą na zasadach wynikających z ustawy ooś.

Zgodnie z projektem ustawy, prawo do złożenia skargi przysługiwać będzie uprawnionej organizacji ekologicznej (spełniającej wymogi formalne) także w przypadku, gdy nie uczestniczyła w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na inwestycję.

Warunki formalne, jakie muszą być spełnione przez organizacje ekologiczne w celu skorzystania z nadanego im uprawnienia, są analogiczne do określonych w art. 44 ust. 1 ustawy ooś.

W przypadku zaskarżenia do sądu decyzji o zezwoleniu na inwestycję na podstawie projektowanego art. 86g ustawy ooś przewiduje się możliwość wnioskowania do sądu na zasadach określonych w art. 61 § 3 Ppsa o wstrzymanie tej decyzji.

Ponownie uzasadnieniem powyższego jest konieczność zapewnienia stronom decyzji środowiskowej i organizacjom ekologicznym możliwości wnioskowania o stosowanie środków tymczasowych w stosunku do decyzji dotyczących przedsięwzięć, przygotowywanych z udziałem społeczeństwa. Niektóre z ustaw stanowiących materialną podstawę do wydania decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy ooś wyłączają stosowanie art. 61 § 3 Ppsa.

Projektodawca założył zatem, że wprowadzając nowe uprawnienia dla organizacji ekologicznych, nie będzie powielał rozwiązań typowych dla specustaw.

Projekt ustawy dokonuje rozróżnienia (art. 86f ust. 5 ustawy ooś) zezwoleń wydawanych na podstawie decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy ooś na: inwestycyjne, wymienione enumeratywnie w art. 86f ust. 5, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 i 26, zwane dalej „zezwoleniami na inwestycje”, oraz pozostałe z tego katalogu, które samoistnie nie stanowią podstawy do realizacji przedsięwzięcia. Mowa tutaj o aktach administracyjnych określających przede wszystkim lokalizację przyszłej inwestycji, np. decyzja o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, wydawana na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

W zależności od rodzaju zezwolenia, poprzedzonego decyzją środowiskową, w projekcie ustawy dokonuje się zmian w ustawach regulujących ich wydawanie odpowiednio w zakresie stosowania art. 72 ust. 6 i 6a ustawy ooś – w przypadku pozwoleń lokalizacyjnych, lub w zakresie art. 72 ust. 6 i 6a oraz art. 86f ust. 6, art. 86g i art. 86h w zakresie pozwoleń inwestycyjnych. W trakcie uzgodnień projektu ustawy zwrócono uwagę, że nadawanie organizacjom ekologicznym uprawnień do uczestniczenia w postępowaniach w sprawie wydania decyzji lokalizacyjnych jest niezasadne. Decyzje lokalizacyjne stanowią etap pośredni między wcześniej wydaną decyzją środowiskową, którą są związane na podstawie art. 86 pkt 2, a decyzją inwestycyjną, która również musi być zgodna z decyzją środowiskową w myśl art. 86 pkt 2 ustawy ooś.

Biorąc pod uwagę cel projektu ustawy, a więc zapewnienie stronom decyzji środowiskowej oraz organizacjom ekologicznym możliwości wnoszenia środków zaskarżenia w stosunku do decyzji zezwalających na realizację przedsięwzięcia, poprzedzonych decyzją środowiskową, podjętymi z udziałem społeczeństwa, na etapie postępowania administracyjnego oraz przed sądem, „pominięcie” udziału tych podmiotów na etapie decyzji lokalizacyjnych nie wpłynie na ich uprawnienia określone w art. 11 ust. 1 dyrektywy EIA, bowiem decyzje te nie określają środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia.

Aby organom wydającym zezwolenia na inwestycje zapewnić skuteczne narzędzia pozwalające na potwierdzenie interesu prawnego wnoszących odwołania na podstawie art. 86g ust. 1, w poszczególnych ustawach inwestycyjnych wprowadzono obowiązek załączania do wniosku o wydanie zezwoleń na inwestycje załączników graficznych określających przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany

obszar, na który będzie oddziaływać to przedsięwzięcie. Ogólne wskazanie na treść wymaganego dokumentu, mającego potwierdzić, że wnoszący odwołanie posiadał status strony na etapie wydawania decyzji środowiskowej, wynika z tego, że ustawa ooś, począwszy od 2008 r., określała kilka różnych w formie i treści dokumentów mających wizualizować zasięg oddziaływania przedsięwzięcia, który to zasięg jest kryterium pozwalającym na ustalenie kręgu stron postępowania. Początkowo takim dokumentem była kopia mapy ewidencyjnej. Obecnie najskuteczniejszym narzędziem do tego celu jest załącznik, o którym mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy ooś. Obowiązek dołączania go do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach został wprowadzony w ustawie ooś z dniem 1 stycznia 2015 r., a kolejne nowelizacje art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy ooś miały na celu doprecyzowanie wymagań co do treści tego dokumentu. Dlatego załącznik ten został wprost przywołany w projektowanym przepisie. Dodatkowo przewidziano również podstawę dla organów i sądów do wystąpienia z wnioskiem do organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, w celu ustalenia, czy wnoszącemu przysługuje przymiot strony postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (projektowany art. 86h ustawy ooś).

Ad 7

Wprowadza się zmiany do art. 72 ust. 6 ustawy ooś. W brzmieniu obowiązującym obecnie przepis ten nakłada na organ właściwy do wydania decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, obowiązek podania do publicznej wiadomości informacji o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy. Obowiązki te projektem ustawy zostają rozszerzone o udostępnienie treści tej decyzji na okres 14 dni. Udostępnianie dokumentacji sprawy odbywać się będzie zgodnie z przepisami działu II ustawy ooś: *Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie*. Zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy ooś, dokumenty, o których dane są zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy ooś, udostępnia się niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia złożenia wniosku. Do takich dokumentów należą m.in. wnioski o wydanie decyzji i decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, wydawane dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Do dokumentów zamieszczanych w publicznie dostępnych bazach danych należy również decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, jakkolwiek w tym przypadku podmioty mogą zapoznać się z jej treścią wcześniej.

Ad 8

Wprowadza się zmianę do art. 85 ust. 3 ustawy ooś określającego wymogi dla organów w zakresie podawania do publicznej wiadomości informacji o wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wymogi w zakresie publikacji decyzji środowiskowej wydanej po przeprowadzeniu ooś, jak i bez tej oceny, będą analogiczne jak w przypadku decyzji inwestycyjnych (treść decyzji będzie upubliczniana na stronach Biuletynu Informacji Publicznej).

Projekt w art. 2–25 dokonuje zmian ustaw inwestycyjnych zawierających szczególne rozwiązania stosowane w postępowaniach w sprawie wydania decyzji następczych po decyzji środowiskowej wyszczególnionych w art. 72 ust. 1 ustawy ooś. Są to zmiany zarówno wynikające z projektowanych przepisów materialnych i proceduralnych przewidzianych w art. 1, jak również zmiany w istniejących przepisach proceduralnych zawartych w specustawach. Omówione zostały oddzielnie.

Po pierwsze zmiany ustaw inwestycyjnych mają na celu określenie ich relacji z ustawą ooś i wykluczenie wątpliwości w stosowaniu omówionych powyżej przepisów określających zasady wydawania ww. decyzji. W projekcie ustawy przewidziano więc wprowadzenie do ustaw inwestycyjnych obowiązku podawania do publicznej wiadomości wszystkich decyzji, wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy ooś (odwołanie do art. 72 ust. 6 i 6a ustawy ooś). W przypadku postępowań w sprawie wydania zezwoleń na inwestycje, tj. decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 i 26 ustawy ooś, wskazano, że:

- 1) organy prowadzące te postępowania mają obowiązek ich zawieszenia, jeżeli zostało wstrzymane wykonanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która poprzedza dane zezwolenie na inwestycję (odwołanie do projektowanego art. 86f ust. 6 ustawy ooś);
- 2) stronom decyzji środowiskowej oraz organizacjom ekologicznym przysługuje prawo do wniesienia odwołania od decyzji i skargi do sądu na decyzję inwestycyjną w zakresie jej niezgodności z decyzją środowiskową (odwołanie do projektowanego art. 86g ustawy ooś).

W zależności od uregulowań poszczególnych ustaw inwestycyjnych, stosowne odesłania do art. 72 ust. 6 i 6a, art. 86f ust. 6, art. 86g lub art. 86g ust. 5 i 8 ustawy ooś zostały wprowadzone w odpowiedni sposób, tj. według przedstawionego poniżej klucza.

W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (art. 2 projektu), ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (art. 3 projektu), ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. –

Prawo budowlane (art. 4 projektu), ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (art. 6 projektu) i ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (art. 10) względem decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy ooś wprowadzono odesłanie do: art. 72 ust. 6 i 6a, art. 86f ust. 6, art. 86g i art. 86h ustawy ooś, przez dodanie w ww. ustawach nowych jednostek redakcyjnych. Konstrukcja wymienionych wyżej ustaw nie wymagała ingerencji redakcyjnej w obowiązujące przepisy. Odesłania nie wpływają na regulacje przedmiotowych ustaw, z wyłączeniem obowiązków i uprawnień wynikających z przepisów wprowadzonych projektem ustawy w art. 1 do ustawy ooś.

Uznano natomiast, że konieczna jest ingerencja w przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (art. 15 projektu), ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (art. 17 projektu), ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (art. 20 projektu). Ze względu na ograniczenia w tych ustawach w zakresie stosowania przepisów dotyczących organizacji społecznych (mowa tutaj o ograniczeniu w art. 33 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, wyłączeniu stosowania art. 31 kpa w art. 170 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach i art. 402 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne) zidentyfikowano wątpliwości co do możliwości praktycznego korzystania z uprawnień wprowadzanych regulacją projektowanego art. 86g ustawy ooś (mianowicie wnoszenia przez organizacje ekologiczne odwołań i skarg decyzji następczych wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy ooś z uwagi na ich niezgodność z postanowieniami decyzji środowiskowej). Wobec tego w zakresie omawianych przepisów ww. ustaw wprowadzono zastrzeżenie, że organizacjom ekologicznym będzie przysługiwać uprawnienie, o którym mowa w projektowanym art. 86g ustawy ooś. Proponowany zabieg legislacyjny wyeliminuje wątpliwości w zakresie możliwości korzystania przez organizacje ekologiczne z uprawnień nadawanych w art. 1 projektu ustawy, co jest niezmiernie istotne z punktu widzenia właściwej transpozycji dyrektywy EIA. Odesłania do pozostałych regulacji, tj. art. 72 ust. 6 i 6a, art. 86f ust. 6 i art. 86h ustawy ooś, wprowadzono analogicznie jak wyżej. Odesłania nie wpływają na regulacje przedmiotowych ustaw, z wyłączeniem obowiązków i uprawnień wynikających z przepisów wprowadzonych projektem ustawy w art. 1 do ustawy ooś.

Pozostałe zmieniane ustawy, tj. specustawy, należy rozróżnić w zakresie, w jakim odwołują się do regulacji ujętych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Jeżeli decyzja następcza względem decyzji środowiskowej należąca do zezwoleń na inwestycje jest ujęta w specustawie jako pozwolenie na budowę (...) wydawane „na zasadach i w trybie

ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy”, uznano, że zmiana danej specustawy przez wprowadzenie ogólnego odesłania do art. 72 ust. 6 i 6a, art. 86f ust. 6, art. 86g i art. 86h ustawy ooś byłaby nadmiernym powielaniem przepisów w systemie prawnym. O obowiązku stosowania przepisów ustawy ooś w postępowaniach prowadzonych w trybie specustawy przesądza stosowanie zasad ogólnych wynikających z ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, w stosunku do których dana specustawa nie wprowadza regulacji *lex specialis*. Wynika to wprost z:

- art. 9ac ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (art. 8 projektu) względem decyzji o pozwoleniu na budowę linii kolejowej,
- art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (art. 12 projektu) względem decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu,
- art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (art. 16 projektu) względem pozwolenia na budowę obiektu energetyki jądrowej,
- art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (art. 18 projektu) względem pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej,
- art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (art. 21 projektu) względem pozwolenia na budowę dla inwestycji, o których mowa w tej ustawie,
- art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (art. 22 projektu) względem decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym,
- art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (art. 24 projektu) względem decyzji w sprawie pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie portu zewnętrznego.

Powyższe akty normatywne, poza ustawą z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, wprowadzają wyłączenie stosowania art. 61 § 3 Ppsa, na zasadzie *lex specialis derogat legi generali*, względem regulacji Ppsa stosowanych dla pozwoleń na budowę wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r.– Prawo budowlane. Ze względu na wprowadzanie projektem ustawy kolejnej normy kolizyjnej względem przedmiotowych regulacji (w szczególności art. 86g ust. 8 ustawy ooś) i potencjalne wątpliwości co do

uprawnienia organizacji ekologicznych do występowania z wnioskiem do sądu o wstrzymanie wykonania zezwoleń na inwestycje zaskarżonych ze względu na niezgodność z decyzją środowiskową, w powyższych specustawach wprowadzono jedynie przepis, że *„do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę (...), wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.”*. Proponowany zabieg legislacyjny wyeliminuje wątpliwości w zakresie możliwości zastosowania środków tymczasowych wprowadzonych w projektowanym art. 86g ustawy ooś, co jest niezmiernie istotne z punktu widzenia właściwej transpozycji dyrektywy EIA.

Natomiast w pozostałych specustawach, w których zamiast pozwolenia na budowę wprowadzono indywidualne zezwolenia na realizację inwestycji (...), do których przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane stosuje się jedynie odpowiednio w zakresie nieuregulowanym, proponuje się wprowadzenie odpowiedniego odesłania do projektowanego art. 72 ust. 6 i 6a, art. 86f ust. 6, art. 86g i art. 86h ustawy ooś, tj. w:

- ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (art. 9 projektu) względem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej,
- ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (art. 11 projektu) względem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego,
- ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (art. 14 projektu) względem decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych,
- ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (art. 19 projektu) względem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej,
- ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (art. 23 projektu) względem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku.

Należy przy tym zwrócić uwagę, że cztery ustawy (zmieniane w art. 14, art. 16, art. 18 i art. 25 projektu) określają terminy na rozpoznanie skargi na decyzję środowiskową (30 dni) i skargi kasacyjnej (2 miesiące), krótsze niż terminy przewidziane dla tych czynności, wprowadzane w projekcie. W projektowanym art. 86f ustawy ooś dotyczącym rozpatrywania przez sąd administracyjny skarg na decyzję środowiskową wprowadza się dla sądów terminy na rozpatrzenie wniosków o wstrzymanie wykonania decyzji środowiskowej (30 dni), a w przypadku wydania postanowienia o wstrzymaniu decyzji określono terminy na rozpatrzenie skargi na tą decyzję (3 miesiące) oraz zażalenia na to postanowienie (2 miesiące). Wprowadzane w ustawie ooś terminy będą stanowiły normę ogólną względem wszystkich decyzji środowiskowych. Natomiast w odniesieniu do specustaw zmienianych w art. 14, art. 16, art. 18 i art. 25 projektu ustawą rozwiązaniem mającym na celu uniknięcie kolizji z regulacjami ustawy ooś w tym zakresie jest zaproponowane wyłączenie terminów wprowadzanych do ustawy ooś przez proponowane wprowadzenie przepisu, iż wtedy *w przypadku skarg na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, nie stosuje się terminów, o których mowa w art. 86f ust. 2-4 ustawy ooś.*

Po drugie zmiany ustaw inwestycyjnych mają na celu wprowadzenie do istniejących w specustawach regulacji, odnoszących się do zezwoleń na inwestycje wymienionych w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 i 26 ustawy ooś, istotnych zmian natury procesowej w zakresie przepisów specustaw stanowiących *lex specialis* względem ogólnych norm postępowania administracyjno-sądowego ustanowionych w kpa i Ppsa. W ten sposób projekt ustawy, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom KE, zmniejsza zawarte w specustawach ograniczenia przepisów dotyczących zakresu kontroli sądowo-administracyjnej i uprawnień do uchylecia tych decyzji lub stwierdzenia ich nieważności, a także możliwości stosowania środków tymczasowych w przypadkach innych niż przewidziano w projektowanym art. 86g ustawy ooś.

Podkreślić trzeba, że w ocenie projektodawcy zmiany poszczególnych specustaw powinny być ze sobą kompatybilne. KE nie zróżnicowała zarzutów względem poszczególnych specustaw. W celu wyeliminowania jej zastrzeżeń co do prawidłowej transpozycji dyrektywy EIA w zakresie art. 11 ust. 1 i 3, tj. regulacji dotyczących dostępu do wymiaru sprawiedliwości w odniesieniu do procedur podlegających specustawom, należy w każdej ze specustaw wprowadzić zmiany w tym samym, analogicznym zakresie. Różnice dotyczące tych zmian

powinny wynikać jedynie z faktu, że obecnie poszczególne przepisy zostały w poszczególnych specustawach odmiennie uregulowane.

W związku z powyższym w przepisach specustaw inwestycyjnych:

- 1) złagodzone istniejące w specustawach ograniczenia możliwości stwierdzenia nieważności decyzji inwestycyjnej przez wydłużenie okresu, którego upływ uniemożliwia stwierdzenie nieważności ostatecznego zezwolenia na inwestycję, do 60 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę;
- 2) złagodzone istniejące w specustawach ograniczenia skutków kontroli sądowej przez wydłużenie okresu, po upływie którego sąd administracyjny może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 § 1 pkt 1 Ppsa lub art. 156 § 1 kpa;
- 3) całkowicie zniesiono ograniczenia skutków kontroli administracyjnej i sądowej, o których mowa w ww. pkt 1 i 2, w przypadku niezgodności tych decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy ooś;
- 4) wprowadzono uprawnienie sądu do wstrzymania wykonania zezwolenia na inwestycję na podstawie art. 61 § 3 Ppsa, w przypadku kiedy decyzja ta została wydana po postępowaniu, w ramach którego przeprowadzono ponowną ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 5) wprowadzono uprawnienie sądu do wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie tych specustaw;
- 6) wprowadzono uprawnienie organów rozpatrujących odwołanie od decyzji środowiskowej i zezwolenia na inwestycję, dające możliwość wstrzymania wykonania decyzji z rygorem natychmiastowej wykonalności.

Poszczególne rozwiązania zostały wprowadzone w ustawach zmienianych w art. 2–25 projektu ustawy w zależności od zakresu funkcjonujących regulacji w tych aktach normatywnych, w sposób opisany poniżej.

W:

- 1) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 2) ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych,
- 3) ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,

- 4) ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską,
- 5) ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku

– wprowadzono zmiany implementujące rozwiązania, o których mowa w pkt 1–3 powyżej.

W:

- 1) ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu,
- 2) ustawie z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym,
- 3) ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych

– wprowadzono zmiany implementujące rozwiązania, o których mowa w pkt 1–4 powyżej.

W:

- 1) ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych,
- 2) ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,
- 3) ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,
- 4) ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym

– wprowadzono zmiany implementujące rozwiązania, o których mowa w pkt 1–5 powyżej.

Ponadto w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych wydłużono okres, którego upływ uniemożliwia uchylene decyzji po wznowieniu postępowania. Analogicznie do innych rozwiązań, termin został wydłużony do 60 dni.

Ponadto istotnej zmiany z punktu widzenia procedury postępowań inwestycyjnych dokonano w stosunku do niektórych specustaw (o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,

o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych). Ustawy te przewidują wyłączenie stosowania art. 135 kpa, tj. możliwości wstrzymywania natychmiastowego wykonania decyzji z urzędu, decyzji inwestycyjnych, jak i decyzji środowiskowych. Wyłączenie to może naruszać uprawnienia zainteresowanej społeczności, wynikające z art. 11 ust. 1 dyrektywy EIA.

Ze względu na konieczność pilnego wdrożenia projektowanych przepisów w wieloetapowym procesie inwestycyjnym, projektowane przepisy od dnia wejścia w życie projektu ustawy będą miały zastosowanie do spraw wszczętych i niezakończonych, w przypadkach gdy nie upłynął termin do wniesienia odwołania lub wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wprowadzenie przepisów przejściowych z pominięciem wszczętych postępowań administracyjnych uniemożliwiłoby prawidłową transpozycję dyrektywy EIA. Zastosowanie rozwiązań projektu ustawy w toczących się postępowaniach nie nakłada na aktualnych uczestników postępowań administracyjnych nowych obowiązków, a jedynie rozszerza uprawnienia uczestników postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (projektowany art. 86e i art. 86f ustawy ooś), a także zwiększa krąg uczestników postępowań następczych (projektowany art. 86g ustawy ooś). Projekt ustawy wpłynie więc pozytywnie na uwzględnianie kwestii środowiskowych w procesie inwestycyjnym, a jego potencjalnie negatywny wpływ będzie polegał na ewentualnym wydłużeniu procesu inwestycyjnego.

Ponadto w przypadku postępowań dotyczących decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną, w których termin na wniesienie odwołania lub wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez strony tych postępowań nie upłynął, projekt ustawy obliguje organy właściwe do wydania decyzji do realizacji obowiązków wskazanych w nowym brzmieniu art. 72 ust. 6 ustawy ooś. Oznacza to, że zostały one zobowiązane do udostępnienia treści decyzji zgodnie z nowym obowiązkiem wprowadzonym do art. 72 ust. 6 ustawy ooś, a także do podania „na nowo” do publicznej wiadomości informacji o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy nawet wówczas, gdy informacje te zostały już upublicznione na podstawie dotychczas obowiązującego art. 72 ust. 6. Obowiązki te organy muszą zrealizować

niezwłocznie po dniu wejścia w życie projektu ustawy. Takie uregulowanie ma w pełnym zakresie umożliwić stronom decyzji środowiskowej oraz organizacjom ekologicznym na skorzystanie z uprawnień, o których mowa we prowadzonym do ustawy o oś art. 86g. W przypadku opisanym powyżej termin na wniesienie odwołania dla stron decyzji środowiskowej oraz organizacji ekologicznych rozpocznie swój bieg od dnia udostępnienia zezwolenia na inwestycję na stronie Biuletynu Informacji Publicznej organu (14 dni liczone po upływie 14 dni publikacji). Aby zapewnić możliwość skorzystania z tych uprawnień względem zezwoleń inwestycyjnych, dla których nie upłynął termin do wniesienia skargi, przewidziano analogiczne rozwiązanie w przypadku decyzji ostatecznych. Podawanie do publicznej wiadomości informacji oraz udostępnianie treści decyzji środowiskowej na podstawie nowego brzmienia art. 85 ust. 3 ustawy o oś ma funkcję jedynie informacyjną i nie służy do określania terminów na skarżenie decyzji środowiskowej, dlatego też po wejściu w życie projektu ustawy nie ma potrzeby ponawiania tych czynności. Ponadto wskazano, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie projektu ustawy nie mają zastosowania wprowadzane w poszczególnych wymienionych ustawach wymogi załączania map określających zakres oddziaływania przedsięwzięcia.

W przepisach przejściowych uregulowano również sposób liczenia terminów na złożenie wniosku o stwierdzenie nieważności zezwolenia na inwestycję oraz terminu, po jakim sąd administracyjny nie może uchylić decyzji.

Dodatkowo w przepisach przejściowych uregulowano kwestię wszczętych i niezakończonych prawomocnym orzeczeniem postępowań sądownoadministracyjnych dotyczących decyzji środowiskowych oraz zezwoleń na inwestycje, w tym bieg terminów sądowych.

Termin wejścia w życie projektowanych zmian określono na 14 dni.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. W zakresie swojej regulacji wdraża on dyrektywę EIA.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Małgorzata Golińska – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Anna Jasińska Dyrektor Departamentu Ocen Oddziaływania na Środowisko w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, e-mail: anna.jasinska@gdos.gov.pl, tel. (022) 369-10-23</p> <p>Paweł Dębowski – Naczelnik Wydziału Analiz Prawnych i Systemowych w Departamencie Ocen Oddziaływania na Środowisko w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, e-mail: pawel.debowski@gdos.gov.pl, tel. (022) 369-10-23</p>	<p>Data sporządzenia 05.02.2021 r.</p> <p>Źródło: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD50</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Komisja Europejska, zwana dalej „KE”, w uzasadnionej opinii z dnia 8 marca 2019 r. skierowanej do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wskazała, że zarówno przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, zwanej dalej „ustawą ooś”, jak i przepisy niektórych innych ustaw, stanowiących podstawy prawne do wydawania zezwoleń inwestycyjnych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, są niezgodne z postanowieniami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, zwanej dalej „dyrektywą EIA”, w zakresie art. 11 ust. 1 i 3, tj. regulacji dotyczących dostępu zainteresowanej społeczności do wymiaru sprawiedliwości.

Dyrektywa EIA zapewnia szeroki udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji, w tym w procedurze odwoławczej, a także dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska dla „zainteresowanej społeczności”, zdefiniowanej w art. 1 ust. 2 lit. e dyrektywy EIA jako „społeczność, które jest lub może być dotknięte skutkami lub ma interes w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2. Do celów niniejszej definicji organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wymagania przewidziane w prawie krajowym uważa się za mające interes w tym zakresie. Art. 6 ust. 2–6 dyrektywy EIA przyznaje zainteresowanej społeczności prawo do udziału w ocenie oddziaływania na środowisko, a art. 11 – dostęp do wymiaru sprawiedliwości. Ponadto art. 11 dyrektywy EIA wdraża art. 9 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisanej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzonej w imieniu Unii decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

W Polsce ogólne zasady dotyczące udziału „zainteresowanej społeczności”, w szczególności organizacji ekologicznych, a także pozostałych organizacji społecznych oraz stron postępowania przy podejmowaniu decyzji związanych z realizacją przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, są uregulowane w ustawie ooś, ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, zwanej dalej „kpa”, oraz ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zwanej dalej „Ppsa”. Ponadto w ustawach regulujących wydawanie zezwoleń inwestycyjnych (np. Prawo budowlane, Prawo wodne, Prawo geologiczne i górnicze, specustawy) zawarto przepisy o charakterze *lex specialis*.

W uzasadnionej opinii, a następnie w trakcie roboczych spotkań z przedstawicielami Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, KE zwróciła uwagę, że dla zapewnienia skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości zainteresowana społeczność – wnosząc skargę na decyzję administracyjną – musi mieć również możliwość zwrócenia się do sądu lub niezależnego organu o zarządzenie środka tymczasowego, tak aby pewne działania mogły zostać przerwane i aby zapobiec wynikającemu z nich zagrożeniu dla zdrowia ludzi lub środowiska przez tymczasowe zawieszenie realizacji pozwolenia na sporne

przedsięwzięcie. W obecnym stanie prawnym przesłanki do wstrzymywania przez wojewódzkie sądy administracyjne wykonania decyzji administracyjnych są określone w art. 61 § 3 Ppsa. KE zwróciła jednak uwagę, że według utrwalonego orzecznictwa polskich sądów administracyjnych nie można ubiegać się o zastosowanie środka tymczasowego względem decyzji środowiskowej, ponieważ jest to decyzja pośrednia, więc jej wykonanie zasadniczo nie stwarza niebezpieczeństwa wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków, o czym mowa w ww. przepisie. Ponadto KE wskazała, że dla pewnych rodzajów przedsięwzięć organizacje pozarządowe nie są stroną postępowań o zezwolenia na inwestycje (pozwoleń na budowę, pozwoleń wodnoprawnych, koncesji geologicznych i górniczych), a w przypadku niektórych przedsięwzięć regulowanych specustawami możliwość zwrócenia się do sądu o zastosowanie art. 63 § 3 Ppsa jest wykluczona *ex lege*. KE zwróciła również uwagę, że uprawnieniami w zakresie dostępu do środków odwoławczych i zwrócenia się do sądu, poza organizacjami ekologicznymi, powinna również dysponować zainteresowana społeczność, którą w rozumieniu dyrektywy EIA na gruncie polskich przepisów są strony postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowych.

Ponadto KE podkreśliła, że zgodnie z art. 8 dyrektywy EIA wyniki konsultacji i informacji zebrane na podstawie art. 5–7 tej dyrektywy muszą być uwzględniane w procedurze udzielania zezwolenia na inwestycję. W przypadku gdy zezwolenie inwestycyjne nie uwzględnia odpowiednio wyników oceny oddziaływania na środowisko lub nie obejmuje warunków zawartych w decyzji środowiskowej, zainteresowana społeczność, w tym organizacje ekologiczne, muszą mieć możliwość podważenia zgodności z prawem takiego zezwolenia. Wobec tego, w celu zapewnienia prawidłowej transpozycji art. 11 ust. 1 i 3 dyrektywy EIA do prawa krajowego, konieczne jest zapewnienie stronom postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej oraz uprawnionym organizacjom ekologicznym możliwości wniesienia odwołania od decyzji w sprawie zezwoleń inwestycyjnych, a na kolejnym etapie również możliwości zaskarżenia decyzji do sądu oraz wnioskowania o środki tymczasowe.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, w odpowiedzi na uzasadnioną opinię, zobowiązał się do dokonania zmian w obowiązujących przepisach prawa w celu wyeliminowania wskazanych naruszeń. W odpowiedzi wyjaśniono, że podstawowym rozwiązaniem, jakie należy zastosować dla osiągnięcia tego celu, będzie zapewnienie możliwości zwrócenia się do właściwego sądu z wnioskiem o wstrzymanie wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zwanej również „decyzją środowiskową”. Ponadto Rząd Rzeczypospolitej Polskiej wskazał, że dokona przeglądu wszystkich obowiązujących regulacji prawnych w omawianym zakresie, w celu wyeliminowania ewentualnych niezgodności przepisów z art. 11 ust. 1 i 3 dyrektywy EIA.

W trakcie spotkań roboczych służby KE zwróciły również uwagę, że zastrzeżenia zainteresowanej społeczności w zakresie uprawnień wynikających z art. 11 ust. 1 dyrektywy EIA dotyczą wszystkich etapów postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowych oraz decyzji inwestycyjnych, w tym również stosowania środków nadzwyczajnych. Dlatego zmiany powinny objąć również regulacje, które ograniczają stosowanie środków nadzwyczajnych w rozumieniu przepisów kpa.

Zgodnie z niektórymi obecnie obowiązującymi przepisami, dotyczącymi decyzji wydawanych dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, przez zawężenie kręgu stron postępowania względem postępowań środowiskowych, ich strony nie mają zapewnionego dostępu do procedury odwoławczej. Powyższe uniemożliwia realizację uprawnień tych podmiotów przewidzianych w art. 11 ust. 1 dyrektywy EIA. Wprowadzenie możliwości wstrzymywania wykonania natychmiastowej wykonalności decyzji środowiskowych wraz z umożliwieniem skarżenia decyzji inwestycyjnych w zakresie ich niezgodności z tą decyzją powinno zapewnić prawidłową transpozycję dyrektywy EIA w polskim porządku prawnym regulującym proces inwestycyjny. Również konieczne jest wprowadzenie stosownych zmian do specustaw, których przepisy wprowadzają ograniczenia w zakresie procedury sądowej czy wręcz uniemożliwiają wnioskowanie o zastosowanie środków tymczasowych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Jedynym rozwiązaniem, które spowoduje osiągnięcie zamierzonego celu prawidłowej transpozycji dyrektywy EIA, jest zmiana legislacyjna, co zostało zadeklarowane w stanowisku Rządu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 maja 2019 r. przekazany KE.

Projekt ma na celu zapewnienie możliwie pełnego dostępu zainteresowanej społeczności do wymiaru sprawiedliwości w procesie inwestycyjnym prowadzonym dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko przez wprowadzenie do ustawy ooś rozwiązań rozszerzających uprawnienia stron postępowania i organizacji ekologicznych względem decyzji środowiskowej oraz rozszerzających uprawnienia tych podmiotów względem decyzji następczych, tj. decyzji inwestycyjnych, do których wymagane jest uzyskanie decyzji środowiskowej. W ocenie projektodawcy wprowadzenie do ustawy ooś ogólnych norm w celu prawidłowej transpozycji dyrektywy EIA z zachowaniem zasad i procedur niezwiązanych z dyrektywą EIA określonych w pozostałych ustawach dotyczących procesu inwestycyjnego będzie najefektywniejszym i najlepszym rozwiązaniem zapewniającym spójność krajowych norm prawnych. Proponowane normy będą miały zastosowanie bez względu na regulacje poszczególnych ustaw, w tym specustaw, dotyczących wydawania i skarżenia zezwoleń inwestycyjnych, i będą miały zastosowanie wprost do decyzji środowiskowej lub do decyzji

inwestycyjnej w zakresie jej zgodności z decyzją środowiskową. W celu zapewnienia skutecznej procedury odwoławczej przed sądem administracyjnym w odniesieniu do inwestycji realizowanych na podstawie specustaw, zarówno na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danej inwestycji, jak i samego zezwolenia na inwestycję, zminimalizowano więc ograniczenia w dostępie do procedury odwoławczej przed sądem obecne w specustawach. Dodatkowo wprowadzono zmiany w zakresie ograniczeń istniejących w specustawach w zakresie możliwości stwierdzenia nieważności decyzji inwestycyjnych.

1. Zastosowanie środków tymczasowych

W celu rozszerzenia możliwości procesowych zainteresowanej społeczności w procesie inwestycyjnym w projekcie przewidziano podstawy procesowe do wnioskowania o zastosowanie środków tymczasowych (wstrzymanie wykonania natychmiastowej wykonalności decyzji środowiskowej). Ustawa przewiduje zaskarżalność postanowienia w tej sprawie, a w konsekwencji możliwość złożenia skargi do sądu.

Ponadto projekt przewiduje szczególne przesłanki do wnioskowania przed wojewódzkimi sądami administracyjnymi o wstrzymanie na wniosek skarżącego wykonania decyzji środowiskowej. W tym celu projekt definiuje, że przez trudne do odwrócenia skutki, o których mowa w art. 61 § 3 Ppsa, rozumie się następstwa wynikające z podjęcia realizacji przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego wydano skarżoną decyzję. Wstrzymanie wykonania decyzji środowiskowej będzie skutkowało koniecznością zawieszenia postępowania w sprawie decyzji inwestycyjnej w terminie 7 dni od powzięcia informacji w tej sprawie. Jednocześnie ustanawia się dla organu właściwego w sprawie wydania decyzji środowiskowej jako strony postępowania sądownoadministracyjnego w sprawie ze skargi na tą decyzję obowiązek informowania organu właściwego do wydania decyzji inwestycyjnej o wydaniu przez sąd rozstrzygnięcia w sprawie wstrzymania wykonania decyzji środowiskowej. Dlatego rozstrzygnięcie przez sąd tej kwestii w jak najkrótszym terminie jest istotne dla dalszego procesu wydawania decyzji inwestycyjnej. Wobec powyższego projekt ustanawia dla wojewódzkich sądów administracyjnych 30-dniowy termin na rozpatrzenie wniosku w sprawie wstrzymania decyzji środowiskowej. W przypadku wstrzymania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach sąd powinien rozpoznać skargę na tę decyzję w terminie 3 miesięcy od jej wpływu. Z kolei Naczelny Sąd Administracyjny powinien rozpoznać zażalenie na postanowienie wojewódzkiego sądu administracyjnego w przedmiocie wstrzymania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w terminie 2 miesięcy od dnia wpływu zażalenia w tej sprawie.

Projekt zakłada, że możliwość wnoszenia o wstrzymanie wykonania decyzji środowiskowej przez organ odwoławczy lub sąd administracji będzie przysługiwać wszystkim podmiotom aktualnie mającym uprawnienie do złożenia odwołania lub skargi (stronom, uczestnikom na prawach stron, organizacjom społecznym, w tym organizacjom ekologicznym).

Możliwość wnioskowania o zastosowanie środków tymczasowych przewidziano również w przypadku kwestionowania przez strony decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz przez organizacje ekologiczne niezgodności decyzji inwestycyjnej z decyzją środowiskową.

W przypadku przeprowadzania ponownej oceny oddziaływania w postępowaniu w sprawie wydawania decyzji inwestycyjnych na podstawie specustaw, które wyłączają stosowania art. 61 § 3 Ppsa, przywrócono uprawnienie sądu do wstrzymania wykonania takiej decyzji. Tym samym we wskazanym zakresie dokonano stosownych zmian w:

- ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu,
- ustawie z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym,
- ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych,
- ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych,
- ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,
- ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,
- ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym.

Możliwość wstrzymywania natychmiastowego wykonania decyzji w procesie uzyskiwania pozwolenia inwestycyjnego, jako element zapewnienia zgodności polskich przepisów z art. 11 ust 1 dyrektywy EIA, dotyczy zarówno decyzji środowiskowych, jak i pozwoleń inwestycyjnych. Uprawnienia tych podmiotów powinny być zagwarantowane w ramach całego procesu uzyskiwania pozwolenia inwestycyjnego.

Dlatego poza nadaniem stronom postępowania w sprawie decyzji środowiskowej uprawnień wynikających z wprowadzanego do ustawy o oś art. 86e ust. 1, dotyczących możliwości wnioskowania o wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji, uchyla się obecnie obowiązujące ograniczenia w zakresie wstrzymywania natychmiastowego wykonania decyzji inwestycyjnych oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uregulowane w następujących specustawach:

- ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących – art. 37 ust. 3a,
- ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych – art. 25 ust. 3a,
- ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską – art. 30 ust. 3,
- ustawie z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym – art. 35 ust. 4a,
- ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku – art. 28 ust. 4a,
- ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych – art. 34 ust. 4a.

2. Niezgodność decyzji inwestycyjnej z decyzją środowiskową

W celu umożliwienia, zgodnie z nomenklaturą dyrektywy EIA, zainteresowanej społeczności udziału w postępowaniach dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko na wszystkich etapach tego procesu, również w ramach wydawania decyzji wymienionych w katalogu zawartym w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, projekt przewiduje rozwiązania, które zapewnią podmiotom stanowiącym zainteresowaną społeczność, na określonych warunkach, prawo do wnoszenia odwołań od decyzji inwestycyjnych, a w następnej kolejności – skarg do wojewódzkich sądów administracyjnych na takie decyzje w zakresie ich niezgodności z decyzją środowiskową.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. e dyrektywy EIA „zainteresowana społeczność” oznacza społeczeństwo, które jest lub może być dotknięte skutkami lub ma interes w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2. Do celów niniejszej definicji organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wymagania przewidziane w prawie krajowym uważa się za mające interes w tym zakresie. Zgodnie z tą definicją, uwzględniając również podział procesu uzyskiwania zezwolenia na inwestycję na etapy: 1. uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i 2. decyzji inwestycyjnej (w niektórych przypadkach między nimi również decyzji lokalizacyjnej), za zainteresowaną społeczność należy uznać podmioty, którym przysługiwał przymiot strony w postępowaniu w sprawie wydania decyzji środowiskowej, oraz organizacje ekologiczne spełniające określone w ustawie ooś wymagania formalne.

Projekt określa, zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. e dyrektywy EIA, jakie warunki musi spełniać dana organizacja społeczna, aby przysługiwało jej prawo wniesienia odwołania. W tym celu projektodawca przewiduje wprowadzenie warunków analogicznych do warunków, jakie obecnie muszą spełniać organizacje ekologiczne, które chcą uczestniczyć w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa (art. 44 ustawy ooś). Zgodnie z dyrektywą EIA zakres zaskarżenia decyzji inwestycyjnej przez organizacje ekologiczne będzie obejmował jedynie tę część decyzji, która odnosi się do postanowień zawartych w decyzji środowiskowej.

Uprawnienie zainteresowanej społeczności do kontroli decyzji inwestycyjnych w zakresie ich zgodności z postanowieniami decyzji środowiskowej rozciągać się będzie również na etap kontroli sądowej, co jest konsekwencją przyznanych im uprawnień do wnoszenia odwołań.

Kolejną istotną zmianą wprowadzaną do ustawy ooś jest rozszerzenie obowiązków informacyjnych ustanowionych w art. 72 ust. 6 ustawy ooś. Dotychczas organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, podawał do publicznej wiadomości informacje o jej wydaniu i o możliwości zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy. Wobec wprowadzanego nowego uprawnienia dla zainteresowanej społeczności, w tym organizacji ekologicznych, w zakresie prawa do wnoszenia odwołań od decyzji inwestycyjnych, ich treść będzie udostępniana na okres 14 dni na stronach BIP, a 14-dniowy termin do wniesienia odwołania przez te podmioty będzie liczony od dnia upływu terminu na udostępnienie ich treści.

3. Zwiększenie dostępu zainteresowanej społeczności do wymiaru sprawiedliwości w przypadku skarżenia decyzji inwestycyjnych wydawanych na podstawie specustaw

W celu zapewnienia skutecznej procedury skargowej przed sądem administracyjnym w odniesieniu do inwestycji realizowanych na podstawie specustaw zminimalizowano ograniczenia w dostępie do procedury sądowej funkcjonujące aktualnie w tych aktach normatywnych. Dodatkowo wprowadzono zmiany w zakresie ograniczeń istniejących w specustawach w zakresie możliwości stwierdzenia nieważności decyzji inwestycyjnych. Zmiany w tym zakresie dotyczyć będą jedynie sytuacji, w których podstawą do wzruszenia decyzji będzie ich niezgodność z decyzjami środowiskowymi lub postanowieniami w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, wydawanymi na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy ooś w ramach tzw. ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W związku z powyższym w przepisach specustaw inwestycyjnych:

- wydłużono okres, którego upływ uniemożliwia stwierdzenie nieważności ostatecznego zezwolenia na inwestycję, do 60 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę,
- wydłużono okres, po upływie którego sąd administracyjny może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 § 1 pkt 1 Ppsa lub 156 § 1 kpa,
- przewidziano wyjątki od wyżej wymienionych reguł w przypadku niezgodności tych decyzji z decyzją środowiskową lub postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy ooś.

Zmiany te wprowadzono do następujących specustaw:

- ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych,
- ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,
- ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską,
- ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku,
- ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu,
- ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym,
- ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych,
- ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych,
- ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,
- ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,
- ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zgodnie z art. 2 ust. 2 dyrektywy EIA *ocena oddziaływania na środowisko może być zintegrowana z istniejącymi procedurami udzielania zezwolenia na przedsięwzięcia w państwach członkowskich lub, jeżeli takie nie istnieją, z innymi procedurami albo z procedurami, które będą ustanowione do realizacji celów niniejszej dyrektywy*. Dlatego państwa członkowskie Unii Europejskiej mają swobodę kształtowania modelu wydawania decyzji dla inwestycji dotyczących publicznych i prywatnych przedsięwzięć, które mogą powodować znaczące skutki w środowisku, określonych w załącznikach nr I i II do dyrektywy EIA. Każde z państw członkowskich decyduje samodzielnie, czy ocena środowiskowa stanowi część postępowania w sprawie wydania decyzji inwestycyjnej, czy też są to oddzielne rozstrzygnięcia, chociaż funkcjonalnie związane.

W większości państw UE procedura wydawania decyzji dla przedsięwzięć określonych w załączniku I i II do dyrektywy EIA jest zasadniczo jednoetapowa, a zatem problemy wynikające z polskich rozwiązań nie powinny występować. Określenie w zakresie środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia jest bowiem jednym z elementów decyzji, którą nadaje się uprawnienia do realizacji inwestycji znacząco oddziałującej na środowisko.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
wojewódzkie sądy administracyjne	16	rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 kwietnia 2003 r. w sprawie utworzenia wojewódzkich sądów administracyjnych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości	1) większa liczba prowadzonych spraw: – rozpoznawanie wniosków o wstrzymanie wykonania decyzji środowiskowych, – rozpoznawanie skarg na postanowienia w sprawie wstrzymania wykonania decyzji środowiskowych, – rozpatrywanie skarg organizacji ekologicznych oraz stron postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej na decyzje

			<p>inwestycyjne w zakresie ich niezgodności z decyzją środowiskową,</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie wniosków o wstrzymanie wykonania decyzji inwestycyjnych wydawanych na podstawie specustaw; <p>2) zwiększenie kompetencji przy rozpatrywaniu skarg na decyzje inwestycyjne wydawane na podstawie specustaw</p>
Naczelny Sąd Administracyjny	1	ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych	<p>1) większa liczba prowadzonych spraw:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznawanie zażaleń na postanowienia wojewódzkich sądów administracyjnych w zakresie wstrzymania wykonania decyzji środowiskowych, – rozpoznawanie skarg kasacyjnych od wyroków wojewódzkich sądów administracyjnych wydawanych po rozpatrzeniu skarg na postanowienia w sprawie wstrzymania wykonania decyzji środowiskowych, – rozpoznawanie skarg kasacyjnych od wyroków wojewódzkich sądów administracyjnych wydawanych po rozpatrzeniu skarg na decyzje inwestycyjne w zakresie ich niezgodności z decyzją środowiskową, – rozpoznawanie zażaleń na postanowienia wojewódzkich sądów administracyjnych w zakresie wstrzymania wykonania decyzji inwestycyjnych wydawanych na podstawie specustaw; <p>2) zwiększenie kompetencji przy rozpatrywaniu skarg kasacyjnych od wyroków wojewódzkich sądów administracyjnych wydawanych po rozpatrzeniu skarg na decyzje inwestycyjne wydawane na podstawie specustaw</p>
województwie	16	ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie	<p>1) większa liczba prowadzonych spraw – rozpatrywanie odwołań organizacji ekologicznych oraz</p>

			stron postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej na decyzje inwestycyjne w zakresie ich niezgodności z decyzją środowiskową; 2) zwiększenie kontroli sądowej względem decyzji inwestycyjnych wydawanych na podstawie specustaw
starostowie	314	http://administracja.mswia.gov.pl/adm/baza-jst/843,Samorzad-terytorialny-w-Polsce.html	większa liczba prowadzonych spraw – rozpatrywanie odwołań organizacji ekologicznych oraz stron postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej na decyzje inwestycyjne w zakresie ich niezgodności z decyzją środowiskową
samorządowe kolegia odwoławcze	49	rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie obszarów właściwości miejscowej samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. poz. 1925)	większa liczba prowadzonych spraw: – rozpatrywanie wniosków o wstrzymanie wykonania decyzji środowiskowych i wniosków o ponowne rozpatrzenie, – rozpatrywanie odwołań organizacji ekologicznych oraz stron postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej na decyzje inwestycyjne w zakresie ich niezgodności z decyzją środowiskową
Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie	12	strona internetowa Państwowego Gospodarstwa Wodnego „Wody Polskie” https://www.kzgw.gov.pl/index.php/pl/jednostki-organizacyjne/regionalne-zarzady-gospodarki-wodnej	większa liczba prowadzonych spraw – rozpatrywanie odwołań organizacji ekologicznych oraz stron postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej na decyzje inwestycyjne w zakresie ich niezgodności z decyzją środowiskową
Minister Klimatu i Środowiska	1	rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska	większa liczba prowadzonych spraw – rozpatrywanie odwołań organizacji ekologicznych oraz stron postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej na decyzje inwestycyjne w zakresie ich niezgodności z decyzją środowiskową
Minister Rozwoju, Pracy i Technologii	1	rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii	większa liczba prowadzonych spraw – rozpatrywanie odwołań organizacji ekologicznych oraz stron postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej na decyzje inwestycyjne w zakresie ich niezgodności z decyzją środowiskową

organizacje ekologiczne	kilka tysięcy (brak wiarygodnych danych)	<p>ze strony publicystyka.ngo.pl:</p> <p>Według badań Stowarzyszenia Klon/Jawor z 2012 r. ochroną środowiska zajmuje się 11% organizacji pozarządowych (choć nie oznacza to, że jest to ich główne pole działania). Mniej więcej to 6500 do 7500 organizacji. Liczba tych podmiotów, dla których ochrona środowiska jest główną dziedziną działalności, wynosi ok 1000–1500. To z kolei 2% wszystkich organizacji w sektorze.</p> <p>Według spisu organizacji na stronie www.ngo.pl aktualnie jest 3653 organizacji pozarządowych zajmujących się ekologią (3653 wyników dla wyszukania organizacji wg kryterium działania „ekologia”)</p>	nadanie uprawnienia do wnoszenia odwołań od decyzji inwestycyjnych w zakresie niezgodności z decyzjami środowiskowymi i skarg do wojewódzkich sądów administracyjnych oraz wniosków o wstrzymanie wykonania decyzji środowiskowych, możliwość kierowania wniosków do wojewódzkich sądów administracyjnych o wstrzymanie wykonania decyzji inwestycyjnych wydawanych na podstawie specustaw
podmioty planujące realizację przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko	liczba trudna do oszacowania		określenie szczególnej podstawy prawnej dla wojewódzkich sądów administracyjnych do wstrzymania wykonania ostatecznych decyzji środowiskowych, rozpatrywanie skarg na postanowienia w sprawie wstrzymania natychmiastowej wykonalności decyzji środowiskowych oraz nadanie organizacjom ekologicznym oraz stronom postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej uprawnienia do wnoszenia odwołań od decyzji inwestycyjnych w zakresie ich niezgodności z decyzjami środowiskowymi, możliwość kierowania wniosków do wojewódzkich sądów administracyjnych o wstrzymanie wykonania decyzji inwestycyjnych wydawanych na podstawie specustaw, co może wpływać na proces inwestycyjny

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt był przedmiotem prekonsultacji. W dniu 15 października 2019 r. Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska zorganizowała w siedzibie ówczesnego Ministerstwa Środowiska spotkanie konsultacyjne z udziałem przedstawicieli resortów właściwych w sprawach ustaw, których dotyczy uzasadniona opinia KE, na którym omówiono wstępne propozycje rozwiązań prawnych. Resorty te brały także wcześniej udział w opracowaniu stanowiska Rządu Rzeczypospolitej Polskiej z

dnia 8 maja 2019 r. Propozycje zostały przekazane poszczególnym resortom jeszcze przed spotkaniem, a swoje uwagi i propozycje przedłożyły następujące podmioty:

- 1) Ministerstwo Energii;
- 2) Ministerstwo Infrastruktury;
- 3) Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju;
- 4) Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej;
- 5) Ministerstwo Środowiska;
- 6) Biuro Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej.

W spotkaniu konsultacyjnym wzięli także udział przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, z którymi omówiono kwestie zgodności proponowanych rozwiązań z przepisami dyrektywy EIA oraz ewentualną zmianę właściwości miejscowej sądów administracyjnych, w celu przyspieszenia postępowań dotyczących procesów inwestycyjnych. Na spotkaniu ustalono, że druga z ww. kwestii może być przedmiotem odrębnych prac legislacyjnych, polegających na wydaniu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej stosownego rozporządzenia o przekazaniu wojewódzkim sądom administracyjnym właściwym miejscowo ze względu na lokalizację planowanego przedsięwzięcia rozpoznawania spraw należących do właściwości Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Projekt w ramach konsultacji publicznych, z terminem 21 dni na zgłoszenie ewentualnych uwag, otrzymały następujące podmioty:

- 1) Centrum Prawa Ekologicznego;
- 2) EkoUnia;
- 3) Fundacja ClientEarth;
- 4) Fundacja Nasza Ziemia;
- 5) Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa;
- 6) Greenpeace;
- 7) Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
- 8) Instytut Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk;
- 9) Instytut Ochrony Środowiska;
- 10) Klub Gaja;
- 11) Klub Przyrodników;
- 12) Koalicja Klimatyczna;
- 13) Koalicja Ratujmy Rzeki;
- 14) Komitet do spraw Pożytku Publicznego;
- 15) Komitet Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk;
- 16) Krajowa Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska;
- 17) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 18) Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko;
- 19) Liga Ochrony Przyrody;
- 20) Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków;
- 21) Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.;
- 22) PERN S.A.;
- 23) PGNiG S.A.;
- 24) PKP S.A.;
- 25) Polski Klub Ekologiczny;
- 26) Pracownia Ochrony Środowiska „Zielone Oko”;
- 27) PSE S.A.;
- 28) Stowarzyszenie Pracownia na Rzecz Wszystkich Istot;
- 29) WWF.

Projekt został przedstawiony do zaopiniowania:

- 1) samorządowym kolegiom odwoławczym;
- 2) wojewodom;
- 3) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 4) Krajowej Radzie Sądownictwa;
- 5) Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu;
- 6) wojewódzkim sądom administracyjnym;
- 7) Naczelnej Radzie Adwokackiej;
- 8) Krajowej Izbie Radców Prawnych;
- 9) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Projekt został udostępniony także w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związki zawodowe.

Projekt nie wymagał przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w raporcie z konsultacji udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania

-

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Projektowana regulacja nie powoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

Projekt wpłynie na czas trwania procesów inwestycyjnych. Wzrost kosztów po stronie inwestorów publicznych powiązany ze spowolnieniem procesów inwestycyjnych jest niemożliwy do szacowania.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie(0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)							Trudny do oszacowania wzrost kosztów związanych z wydłużoną procedurą wydawania decyzji inwestycyjnej
duże przedsiębiorstwa							

	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								Trudny do oszacowania wzrost kosztów związanych z wydłużoną procedurą wydawania decyzji inwestycyjnej
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	0
	osoby z niepełnosprawnością oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Ewentualne spowolnienie procesu uzyskania decyzji inwestycyjnej na skutek zwiększenia uprawnień w zakresie wnioskowania o wstrzymywanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz odwołań od decyzji inwestycyjnych, wstrzymywania wykonania decyzji inwestycyjnych i zwiększenie kontroli sądowej.							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Ewentualne spowolnienie procesu uzyskania decyzji inwestycyjnej na skutek zwiększenia uprawnień w zakresie wnioskowania o wstrzymywanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz odwołań od decyzji inwestycyjnych, wstrzymywania wykonania decyzji inwestycyjnych i zwiększenie kontroli sądowej.							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zwiększenie uprawnień w postępowaniach administracyjno-sądowych prowadzonych względem decyzji inwestycyjnych wydawanych na podstawie specustaw.							
	osoby z niepełnosprawnością oraz osoby starsze	Zwiększenie uprawnień w postępowaniach administracyjno-sądowych prowadzonych względem decyzji inwestycyjnych wydawanych na podstawie specustaw.							
Niemierzalne									
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Z informacji będących w posiadaniu Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska wynika, że blisko 27% decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanych przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w II instancji jest zaskarżanych do sądu administracyjnego. Jedynie w przypadku części tych spraw skarżący wnioskują obecnie o wstrzymanie wykonania decyzji. Przewiduje się, że wprowadzenie w ustawie o oś szczególnej przesłanki wstrzymania wykonania decyzji przyczyni się do zwiększenia liczby wniosków w tej sprawie.								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu									
☐ nie dotyczy									
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE(szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☒ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
<p>Komentarz:</p> <p>Podstawowym efektem wynikającym ze zwiększenia obciążeń regulacyjnych będzie wydłużenie procesu inwestycyjnego przez wprowadzenie możliwości zawieszenia postępowania o wydanie decyzji inwestycyjnej ze względu na wstrzymanie wykonania decyzji środowiskowej przez sąd administracyjny, a także rozszerzenie kręgu podmiotów, które będą mogły inicjować postępowania odwoławcze i sądownoadministracyjne względem decyzji inwestycyjnych. Przewiduje się, że zarówno poszerzenie uprawnień ekologicznych do wnoszenia odwołań od decyzji inwestycyjnych, jak i uprawnień odwoływających lub skarżących do występowania do organu odwoławczego lub sądu administracyjnego z wnioskiem o wstrzymanie wykonania decyzji środowiskowej będzie miało wpływ na zwiększenie liczby spraw prowadzonych przez</p>									

organy administracji publicznej i sądy administracyjne, które zostały wymienione w pkt 4 OSR, co łączy się również ze zwiększeniem dokumentacji w postępowaniach i wydłużeniem postępowań.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak bezpośredniego i realnego wpływu.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Zwiększenie kontroli publicznej nad wieloetapowym procesem decyzyjnym przy realizacji inwestycji powinno pozytywnie wpłynąć na ochronę środowiska i warunki życia społeczności, które mogą być dotknięte negatywnymi skutkami realizacji tych inwestycji.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że projektowane przepisy zaczną obowiązywać po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
<p>Po 3 latach od wejścia w życie ustawy zostanie przeprowadzona ocena polegająca na weryfikacji, w jakim stopniu założony efekt rozszerzenia uprawnień w zakresie wstrzymywania wykonalności decyzji środowiskowych oraz możliwości złożenia odwołania od decyzji inwestycyjnej w zakresie niezgodności z decyzją środowiskową został osiągnięty. W celu dokonania ewaluacji wpływu regulacji na pracę organów wydających decyzje inwestycyjne w II instancji i pracę wojewódzkich sądów administracyjnych, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska prześle do tych podmiotów ankietę w celu uzyskania danych porównawczych na temat:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczby wniosków o wstrzymanie wykonania decyzji środowiskowej wniesionych do wojewódzkich sądów administracyjnych – w tym liczby wniosków rozpatrzonych pozytywnie i negatywnie; 2) średniego czasu potrzebnego na rozpatrzenie wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji środowiskowej; 3) liczby postępowań w sprawach decyzji inwestycyjnych prowadzonych w drugiej instancji w wyniku odwołań złożonych przez organizacje ekologiczne na podstawie art. 86f ustawy ooś oraz liczby postępowań sądowoadministracyjnych wszczętych na podstawie skargi na decyzję inwestycyjną wydaną w drugiej instancji – w tym czasu ich trwania i sposobu rozpatrzenia odwołań; 4) liczby wniosków o wstrzymanie wykonania decyzji inwestycyjnych wniesionych do wojewódzkich sądów administracyjnych – w tym liczby wniosków rozpatrzonych pozytywnie i negatywnie. <p>Ponadto Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska będzie na bieżąco monitorował efekty nowelizacji na podstawie doświadczeń ze stosowania nowych przepisów przekazywanych przez organy administracji, przedsiębiorców czy organizacje ekologiczne.</p>		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie załącza się innych dokumentów.		

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (UD50)

I. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych oraz opiniowania.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (w wersji z dnia 19 maja 2020 r.) został przekazany przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, działającego na podstawie pełnomocnictwa Ministra Środowiska nr 42 z dnia 15 maja 2020 r., przy pismach z dnia 19 maja 2020 r. (znak: BP-WOP.0220.11.2020.SK.3, BP-WOP.0220.11.2020.SK.4, BP-WOP.0220.11.2020.SK.5) do następujących podmiotów w ramach konsultacji publicznych:

- 1) Centrum Prawa Ekologicznego;
- 2) EkoUnia;
- 3) Fundacja ClientEarth;
- 4) Fundacja Nasza Ziemia;
- 5) Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa;
- 6) Greenpeace;
- 7) Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
- 8) Instytut Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk;
- 9) Instytut Ochrony Środowiska;
- 10) Klub Gaja;
- 11) Klub Przyrodników;
- 12) Koalicja Klimatyczna;
- 13) Koalicja Ratujmy Rzeki;
- 14) Komitet do spraw Pożytku Publicznego;
- 15) Komitet Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk;
- 16) Krajowa Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska;
- 17) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 18) Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko;
- 19) Liga Ochrony Przyrody;
- 20) Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków;
- 21) Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A;
- 22) PERN S.A.;
- 23) PGNiG S.A.;
- 24) PKP S.A.;
- 25) Polski Klub Ekologiczny;
- 26) Pracownia Ochrony Środowiska „Zielone Oko”;
- 27) PSE S.A.;
- 28) Stowarzyszenie Pracownia na Rzecz Wszystkich Istot;
- 29) WWF,

a niezależnie od tego do:

- 1) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 2) Krajowej Rady Sądownictwa;

- 3) Naczelnego Sądu Administracyjnego;
- 4) Naczelnej Rady Adwokackiej;
- 5) Krajowej Izby Radców Prawnych;
- 6) samorządowych kolegiów odwoławczych;
- 7) wojewódzkich sądów administracyjnych;
- 8) wojewodów,

– celem zaopiniowania.

W toku konsultacji publicznych oraz opiniowania uwagi do projektu zgłosiły następujące podmioty:

- 1) Client Earth Prawnicy dla Ziemi;
- 2) Fundacja Frank Bold;
- 3) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 4) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 5) Krajowa Rada Sądownictwa;
- 6) Naczelny Sąd Administracyjny;
- 7) Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A.;
- 8) Polska Grupa Energetyczna S.A.;
- 9) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 10) Polski Związek Firm Deweloperskich;
- 11) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA (PGNiG);
- 12) Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.;
- 13) Przedsiębiorstwo Eksploatacji Rurociągów Naftowych "Przyjaźń" S.A.;
- 14) Stowarzyszenie Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne;
- 15) Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot;
- 16) Wojewoda Dolnośląski;
- 17) Wojewoda Świętokrzyski;
- 18) Zielone Oko s. c.

Uwagi zostały przekazane przez podmioty, których projektowane regulacje dotyczą bezpośrednio, a mianowicie organizacje ekologiczne, spółki realizujące projekty inwestycyjne i ich stowarzyszenia, organy administracji publicznej, sądy i podmiot świadczący usługi z zakresu ochrony środowiska.

Charakter zgłoszonych uwag i propozycji zmian projektu uzależniony jest od celu, jaki realizuje dany podmiot przez uczestniczenie w procesie inwestycyjnym (ochrona środowiska lub realizacja inwestycji).

I tak, organizacje ekologiczne zarzuciły, że proponowane w projekcie rozwiązania są niewystarczające do realizacji celu projektu, którym jest wyeliminowanie zarzucanej przez służby Komisji Europejskiej niewłaściwej transpozycja w Polsce dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1, z późn. zm.) w zakresie art. 11 ust. 1 i 3, tj. regulacji dotyczących dostępu do wymiaru sprawiedliwości. W ocenie tych podmiotów zaprojektowane rozwiązania będą niewystarczające do skutecznego wnioskowania o zastosowanie środków tymczasowych względem przedsięwzięć realizowanych na podstawie tzw. specustaw, ze względu na brak zamiany kluczowych zapisów tych aktów normatywnych. Zarzucono również, że z powodu ograniczenia zakresu odwołania i skargi od decyzji inwestycyjnych, projektodawca nadaje organizacjom ekologicznym zbyt małe uprawnienia i nie uwzględnia interesów pozostałych uczestników tych postępowań, tj. stron.

Investorzy natomiast zanegowali projektowane rozwiązania ze względu na ich zbyt negatywny wpływ na ciągłość i stabilność procesu inwestycyjnego poprzez wprowadzenie mechanizmów wstrzymujących postępowania administracyjne i nadanie organizacjom ekologicznym nowych uprawnień. Wskazywano m.in. na zbyt długie wydłużenie procesu inwestycyjnego przez udział w nim organizacji ekologicznych. Wnioskowano o zastrzeżenie kryteriów, które organizacje ekologiczne powinny spełniać, by móc korzystać ze stosownych uprawnień w postępowaniach sądowo administracyjnych. Wniesiono także o zmianę przepisów przejściowych. Przedstawiono również zastrzeżenia do zakresu projektu, wnosząc o jego ograniczenie ściśle do zarzutów przedstawionych przez KE.

Uwzględnienie części z uwag nie było możliwe ze względu na przyjęty zakres prac legislacyjnych ograniczony do prawidłowej transpozycji dyrektywy 2011/92/UE w zakresie zakwestionowanym przez Komisję Europejską w uzasadnionej opinii z dnia 8 marca 2019 r. skierowanej do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Część uwag została uwzględniona. W celu wyeliminowania niezgodności regulacji specustaw względem wymagań dyrektywy 2011/92/UE, do projektu ustawy wprowadzono odpowiednie zmiany w specustawach w zakresie istniejących ograniczeń kontroli sądowej i braku możliwości wnioskowania o środki tymczasowe. Zaprojektowane regulacje pozwolą na zachowanie pewnych rozwiązań typowych dla specustaw z poszanowaniem wymagań prawa europejskiego.

Podczas konsultacji zwracano również uwagę na wątpliwości interpretacyjne projektowanych regulacji. Wynika to z przyjętych rozwiązań polegających na wprowadzeniu w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, z późn. zm.) nowych i odrębnych regulacji względem:

- art. 135 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.),
- art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 poz. 2325, z późn. zm.),

a także z określenia zakresu, w jakim organizacje ekologiczne mogą składać odwołanie i skargę od decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Uwagi te zostały wnikliwie przanalizowane i w zależności od ich znaczenia, wprowadzono stosowne zmiany w projekcie lub wyjaśniono w stanowisku projektodawcy zamysł, w jaki sposób określone przepisy powinny funkcjonować i jak je należy interpretować.

Przedmiotowy projekt uwzględnia również część uwag zgłoszonych przez podmioty biorące udział w pracach Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. W wyniku szczegółowej analizy zaproponowanych rozwiązań prawnych i skutków tych regulacji, uzupełniono m.in. Ocenę Skutków Regulacji i wprowadzono do projektu wymóg, aby organy wydające decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach informowały o wstrzymaniu przez sąd wykonania tych decyzji, organy właściwe do wydania decyzji następczych.

W dniu 26 czerwca 2020 r. w formie wideokonferencji odbyło się posiedzenie Zespołu ds. Infrastruktury, Rozwoju Lokalnego, Polityki Regionalnej oraz Środowiska KWRiST, który na podstawie upoważnienia Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, wydał w jej imieniu pozytywną, wiążącą, opinię do projektu.

II. Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Tabela zgodności

Tytuł projektu	<i>Ustawa o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw</i>
Tytuł wdrażanego aktu	<p>Dyrektywa 2011/92/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 174 z 03.07.2015, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 245 z 25.09.2019, str. 10)</p> <p>– w zakresie art. 9 ust. 1, a także art. 11 ust. 1-3, tj. regulacji dotyczących dostępu do wymiaru sprawiedliwości</p> <p>Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. poz. 706)</p> <p>– w zakresie art. 9, tj. regulacji dotyczących dostępu do wymiaru sprawiedliwości</p>

Jednostka red.	Treść przepisów UE	Jednostka red.	Treść projektowanych przepisów
Art. 9 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE	<p>1. Kiedy podjęta zostaje decyzja o udzieleniu lub nieudzieleniu zezwolenia na inwestycję, właściwy organ lub organy niezwłocznie informują o niej społeczeństwo oraz organy, o których mowa w art. 6 ust. 1, zgodnie z procedurami krajowymi, i zapewniają podanie następujących informacji do wiadomości społeczeństwa i do wiadomości organów, o których mowa w art. 6 ust. 1, w stosownych wypadkach uwzględniając przypadki wymienione w art. 8a ust. 3:</p> <p>a) treść decyzji i przedstawione wraz z nią warunki, o których mowa w art. 8a ust. 1 i 2;</p> <p>b) główne przyczyny i okoliczności, na których oparta jest decyzja, w tym informacje dotyczące udziału społeczeństwa; obejmuje to również streszczenie wyników konsultacji oraz informacji zgromadzonych</p>	Art. 1 pkt 1 projektu (art. 72 ust. 6 i 6a oraz art. 85 ust. 3 ustawy ooś)	<p>1) w art. 72:</p> <p>a) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niezwłocznie po wydaniu decyzji, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji.”;</p> <p>b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Udostępnienie dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 6, następuje zgodnie z przepisami działu II.”;</p> <p>2) w art. 85 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepisy stosuje się</p>

	na mocy art. 5-7 oraz sposobu ich uwzględnienia lub wykorzystania, w szczególności uwag od narażonego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 7.		odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.”
Art. 11 dyrektywy 2011/92/UE	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by zgodnie z odnośnym krajowym systemem prawnym, członkowie zainteresowanej społeczności:</p> <p>a) mający wystarczający interes lub ewentualnie;</p> <p>b) podnoszący naruszenie prawa, gdy administracyjne procedury prawne państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego, mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym ustawą, by zakwestionować materialną lub proceduralną legalność decyzji, działań lub zaniechań, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących udziału społeczeństwa.</p> <p>2. Państwa członkowskie ustalają, na jakim etapie mogą być kwestionowane decyzje, działania lub zaniechania.</p> <p>3. Państwa członkowskie ustalają, co stanowi wystarczający interes lub naruszenie prawa, zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości. W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych spełniających wymogi, o których mowa w art. 1 ust. 2, uważa się za wystarczający do celów ust. 1 lit. a)</p>	Art. 1 pkt 2 projektu (art. 86e-86g ustawy oos)	<p>3) po art. 86d dodaje się art. 86e–86h w brzmieniu:</p> <p>„Art. 86e. 1. Organ rozpatrujący odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na wniosek strony, może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać natychmiastowe wykonanie tej decyzji.</p> <p>2. Wstrzymanie albo odmowa wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.</p> <p>Art. 86f. 1. Do skargi na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, z tym że przez trudne do odwrócenia skutki, o których mowa w art. 61 § 3 tej ustawy, rozumie się następstwa wynikające z podjęcia realizacji przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego wydano skarżoną decyzję.</p> <p>2. Sąd rozpatruje wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku do sądu.</p> <p>3. W przypadku wydania postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wojewódzki sąd administracyjny rozpoznaje skargę na tę decyzję w terminie 3 miesięcy od dnia wydania tego postanowienia.</p> <p>4. Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznaje zażalenie na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w terminie 2 miesięcy od dnia wpływu zażalenia.</p> <p>5. W przypadku wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ, który wydał tę decyzję, informuje niezwłocznie o jej wstrzymaniu organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 lub 26, zwanej dalej „zezwoleciem na inwestycję”.</p> <p>6. Organ właściwy do wydania zezwolenia na inwestycję zawiesza postępowanie w całości albo w części w terminie 7 dni od powzięcia informacji o wstrzymaniu wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis art. 97 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p>

<p>Art. 9 Konwencji z Aarhus</p>	<p>niniejszego artykułu. Takie organizacje uważa się również za mające prawa, które mogą zostać naruszone, do celów ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu.</p> <p>4. Przepisy niniejszego artykułu nie wykluczają możliwości wstępnej procedury odwoławczej przed organem administracyjnym oraz nie mają wpływu na wymóg wyczerpania administracyjnych procedur odwoławczych przed zwróceniem się do sądowych procedur odwoławczych, gdzie taki wymóg istnieje na mocy prawa krajowego.</p> <p>Każda taka procedura musi być uczciwa, sprawiedliwa, przeprowadzana bez zbędnej zwłoki i niezbyt droga.</p> <p>5. W celu zwiększenia skuteczności przepisów niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają, by praktyczne informacje dotyczące dostępu do administracyjnych i sądowych procedur odwoławczych były podawane do wiadomości społeczeństwa.</p> <p>1. Każda ze Stron zapewni, w ramach krajowego porządku prawnego, że każda osoba, która stwierdzi, że jej żądanie udostępnienia informacji zgodnie z postanowieniami artykułu 4 pozostało nierozpatrzone, niesłusznie odrzucone w całości lub w części, załatwione nieodpowiednio lub w inny sposób potraktowane niezgodnie z postanowieniami tego artykułu, będzie miała dostęp do</p>	<p>7. Organ, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, informuje niezwłocznie organ właściwy do wydania zezwolenia na inwestycję o ustąpieniu przyczyny uzasadniającej zawieszenie postępowania, o której mowa w ust. 6.</p> <p>Art. 86g. 1. Organizacji ekologicznej powołującej się na swoje cele statutowe, jeżeli prowadzi ona działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania w sprawie zezwolenia na inwestycję, także w przypadku gdy nie brała ona udziału w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji, lub stronie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, służy prawo do wniesienia odwołania od zezwolenia na inwestycję poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa. W postępowaniu odwoławczym organizacja ekologiczna uczestniczy na prawach strony.</p> <p>2. Odwołanie przysługuje w zakresie, w jakim organ właściwy do wydania zezwolenia na inwestycję jest związany decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z art. 86 pkt 2.</p> <p>3. Odwołanie zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie, w jakim zakresie zezwolenie na inwestycję jest niezgodne z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nie uwzględnia jej postanowień; 2) uzasadnienie; 3) w przypadku odwołania wnoszonego przez stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – informacje lub dokumenty potwierdzające prawa rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia, zawierające co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile został ujawniony, numer jej księgi wieczystej. <p>4. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia upływu terminu udostępnienia treści zezwolenia na inwestycję zgodnie z art. 72 ust. 6.</p> <p>5. Organizacji ekologicznej lub stronie, o których mowa w ust. 1, służy skarga do sądu administracyjnego na zezwolenie na inwestycję poprzedzone decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa w zakresie, o którym mowa w ust. 2, także w przypadku gdy organizacja ekologiczna lub strona nie brały udziału w postępowaniu w sprawie wydania zezwolenia na inwestycję.</p> <p>6. Skarga zawiera:</p>
---	--	--

	<p>procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem powołanym z mocy ustawy.</p> <p>W sytuacji gdy Strona zapewni takie odwołanie do sądu, umożliwi też takiej osobie dostęp do szybkiej procedury prawnej, bezpłatnej lub niedrożej, umożliwiającej ponowne rozpatrzenie sprawy przez władzę publiczną lub rewizję przez niezależny i bezstronny organ inny niż sąd.</p> <p>Ostateczne rozstrzygnięcia regulowane niniejszym ustępem 1 są wiążące dla władzy publicznej posiadającej informacje.</p> <p>Uzasadnienie podaje się pisemnie, przynajmniej wtedy, gdy odmawia się dostępu do informacji na mocy tego ustępu.</p> <p>2. Każda ze Stron zapewni, w ramach krajowego porządku prawnego, że członkowie zainteresowanej społeczności:</p> <p>(a) mający wystarczający interes lub, alternatywnie,</p> <p>(b) powołujący się na naruszenie uprawnień, jeśli przepisy postępowania administracyjnego Strony wymagają tego jako przesłanki,</p> <p>mają dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem powołanym z mocy ustawy, dla kwestionowania legalności z przyczyn merytorycznych lub formalnych każdej decyzji, działania lub zaniechania w sprawach regulowanych postanowieniami artykułu 6 oraz, jeśli przewiduje tak prawo krajowe i z zastrzeżeniem ustępu 3 poniżej,</p>	<p>Art. 2-art. 25 projektu (zmiany w innych ustawach)</p>	<p>1) wskazanie, w jakim zakresie zezwolenie na inwestycję jest niezgodne z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nie uwzględnia jej postanowień;</p> <p>2) uzasadnienie;</p> <p>3) w przypadku skargi wnoszonej przez stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – informacje lub dokumenty potwierdzające prawa rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia, zawierające co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile został ujawniony, numer jej księgi wieczystej.</p> <p>7. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia upływu terminu udostępnienia treści zezwolenia na inwestycję zgodnie z art. 72 ust. 6.</p> <p>8. Sąd może, na wniosek organizacji ekologicznej lub strony, które wniosły skargę, wydać postanowienie o wstrzymaniu wykonania w całości albo w części zaskarżonej decyzji, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. Przepisy art. 61 § 4–6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stosuje się odpowiednio.</p> <p>9. Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, w ramach którego jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.</p> <p>Art. 86h. 1. W przypadku gdy odwołanie od zezwolenia na inwestycję lub skargę na zezwolenie na inwestycję złoży strona postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ rozpatrujący odwołanie albo sąd mogą wystąpić do organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, w celu ustalenia czy wnoszącemu odwołanie albo skarżącemu przysługuje przymiot strony postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</p> <p>2. Organ, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, udziela odpowiedzi na wystąpienie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.</p> <p>3. Wystąpienie, o którym mowa w ust. 1, zawiesza bieg terminu na rozpatrzenie odwołania lub skargi.”.</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2018 r. poz. 908 oraz z 2019 r. poz. 861) w art. 28 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:</p> <p>„4. Do decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z</p>
--	---	--	--

	<p>innych postanowień niniejszej konwencji. Określenie tego, co stanowi wystarczający interes oraz naruszenie uprawnień, następuje zgodnie z wymaganiami prawa krajowego i stosownie do celu, jakim jest przyznanie zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości w zakresie określonym niniejszą konwencją. Dla osiągnięcia tego, interes organizacji pozarządowej spełniającej wymagania, o których mowa w artykule 2 ustęp 5, uważa się za wystarczający w rozumieniu litery (a). Taką organizację uważa się również za posiadającą uprawnienia mogące być przedmiotem naruszeń w rozumieniu litery (b).</p> <p>Postanowienia niniejszego ustępu 2 nie wykluczają możliwości istnienia procedury odwoławczej przed organem administracyjnym i nie mają wpływu na obowiązek wyczerpania administracyjnych procedur odwoławczych przed skorzystaniem z sądowej procedury odwoławczej, jeżeli taki obowiązek jest przewidziany w prawie krajowym.</p> <p>3. Dodatkowo i bez naruszania postanowień odnoszących się do procedur odwoławczych, o których mowa w ustępach 1 i 2, każda ze Stron zapewni, że członkowie społeczeństwa spełniający wymagania, o ile takie istnieją, określone w prawie krajowym, będą mieli dostęp do administracyjnej lub sądowej procedury umożliwiającej kwestionowanie działań lub zaniechań osób prywatnych lub</p>		<p>dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247).</p> <p>5. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”</p> <p>Art. 3. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1463 i 2338) w art. 13 dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:</p> <p>„4. Do wniosku o wydanie decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 2, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, dołącza się załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247).</p> <p>5. Do decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 2, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>6. Do postępowań w sprawach wydania decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 2, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”</p> <p>Art. 4. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, 2127 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 28:</p> <p>a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę, poprzedzonego decyzją o</p>
--	--	--	---

	<p>władz publicznych naruszających postanowienia jej prawa krajowego w dziedzinie środowiska.</p> <p>4. Dodatkowo i bez naruszania postanowień ustępu 1, procedury, o których mowa powyżej w ustępach 1, 2 i 3, przewidywać będą odpowiednie i prawnie skuteczne środki zaradcze, włączając w to, jeśli okaże się to potrzebne, wstrzymanie wykonania kwestionowanego działania, oraz będą bezstronne, oparte na zasadzie równości, terminowe i niedyskryminacyjne ze względu na koszty. Rozstrzygnięcia regulowane niniejszym artykułem przedstawia się lub dokumentuje w formie pisemnej. Rozstrzygnięcia sądów i, gdziekolwiek to możliwe, innych organów są publicznie dostępne.</p> <p>5. Dla wsparcia realizacji postanowień niniejszego artykułu każda ze Stron zapewni poinformowanie społeczeństwa o dostępie do administracyjnych lub sądowych środków odwoławczych oraz rozważy stworzenie odpowiedniego mechanizmu udzielania pomocy, aby zlikwidować lub zredukować finansowe i inne ograniczenia dostępu do wymiaru sprawiedliwości.</p>		<p>środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86g i art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247).”</p> <p>b) w ust. 4 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322 i 471)”;</p> <p>2) w art. 33 w ust. 2 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:</p> <p>„11) w przypadku zamierzenia budowlanego poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>3) w art. 34 po ust. 5c dodaje się ust. 5d i 5e w brzmieniu:</p> <p>„5d. Do decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>5e. Do postępowań w sprawach wydania decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>4) w art. 35:</p> <p>a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na</p>
--	--	--	--

		<p>środowisko.”,</p> <p>b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu: „9. Do decyzji o pozwoleniu na budowę, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>5) w art. 48b dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. W przypadku złożenia wniosku o legalizację w stosunku do obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 48 ust. 1, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, oraz w przypadku, o którym mowa w art. 49 ust. 4a, organowi nadzoru budowlanego należy przedłożyć również załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>6) w art. 49 po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu: „4b. Do decyzji, o których mowa w ust. 4, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. 4c. Do postępowań w sprawach wydania decyzji, o których mowa w ust. 4, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>7) w art. 51: a) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu: „1aa. W przypadku budowy lub robót budowlanych, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, do dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, dołącza się również</p>
--	--	---

		<p>załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”</p> <p>b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:</p> <p>„4a. Do decyzji w sprawie pozwolenia na wznowienie robót budowlanych, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>4b. Do postępowania w sprawie wydania decyzji w sprawie pozwolenia na wznowienie robót budowlanych, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”</p> <p>Art. 5. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1792 oraz z 2020 r. poz. 284 i 322) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) po art. 39i dodaje się art. 39ia w brzmieniu:</p> <p>„Art. 39ia. Do zezwolenia na budowę obiektu jądrowego, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>2) po art. 55r dodaje się art. 55ra w brzmieniu:</p> <p>„Art. 55ra. Do zezwolenia na budowę składowiska odpadów promieniotwórczych, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”</p> <p>Art. 6. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 55 w ust. 3 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:</p>
--	--	---

		<p>„8a) w przypadku przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247);”;</p> <p>2) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu: „Art. 55a. 1. Do zezwolenia na założenie lotniska, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>2. Do postępowania w sprawie wydania zezwolenia na założenie lotniska, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.</p> <p>Art. 7. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 471, 782, 1086 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 11) po art. 66 dodaje się art. 66a w brzmieniu: „Art. 66a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.</p> <p>Art. 8. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043, 1378 i 1778) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 9q dodaje się ust. 8 w brzmieniu: „8. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale</p>
--	--	---

			<p>społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247).”;</p> <p>2) w art. 9ac:</p> <p>a) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę linii kolejowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę linii kolejowej.”;</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę linii kolejowej, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy linii kolejowej może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub w art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę linii kolejowej z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”; 3) w art. 38c w ust. 8 w zdaniu drugim skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322 i 471)”. <p>Art. 9. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1363) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 11d w ust. 1 po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu: „7b) w przypadku inwestycji, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w
--	--	--	--

		<p>szczegółności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;”;</p> <p>2) w art. 11f po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu: „7a. Do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>3) po art. 11i dodaje się art. 11ia w brzmieniu: „Art. 11ia. Do postępowań w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>4) w art. 31: a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę drogi.”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy drogi może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.”, c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej z: 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”.</p> <p>Art. 10. W ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2020 r.</p>
--	--	---

		<p>poz. 2018) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Do wniosku załącza się decyzję zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi oraz decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wydaną dla obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, którego dotyczy wniosek, wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, o ile był wymagany, oraz załącznikiem graficznym określającym przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile dołączenie tego załącznika było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapą, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>2) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 16a. 1. Do zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>2. Do postępowania w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.</p> <p>Art. 11. W ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1380, z 2020 r. poz. 471 i 2380 oraz z 2021 r. poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 6 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:</p> <p>„7a) załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane</p>
--	--	---

			<p>przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – w przypadku inwestycji, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa;”;</p> <p>2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu: „Art. 10a. Do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>3) w art. 13: a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a jednocześnie rozpoczęto realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.”;</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy lotniska użytku publicznego może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;</p> <p>c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego z: 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w</p>
--	--	--	---

		<p>ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”;</p> <p>4) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu: „Art. 13a. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.</p> <p>Art. 12. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1866) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu: „Art. 12a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>2) w art. 34: a) w ust. 4 uchyla się zdanie drugie, b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu: „4b. Do odwołania od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;</p> <p>3) w art. 35 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. 1b. Do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu,</p>
--	--	---

			<p>wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.”;</p> <p>4) w art. 36:</p> <p>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 lub art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego. 2b. Przepisów ust. 1a i 2a nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu z:</p> <p>1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”;</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu.”.</p> <p>Art. 13. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 oraz z 2020 r. poz. 471, 875 i 1378) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu: „Art. 57a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.</p>
--	--	--	---

		<p>Art. 14. W ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 933 oraz z 2020 r. poz. 471) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 6 w ust. 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu: „9a) w przypadku przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;”; 2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu: „Art. 10a. Do decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”; 3) w art. 13 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”; 4) w art. 15: <ol style="list-style-type: none"> a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął realizację inwestycji. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio. 2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na realizację inwestycji, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia realizacji inwestycji może stwierdzić jedynie, że decyzja o
--	--	---

			<p>pozwoleniu na realizację inwestycji narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.”,</p> <p>b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”; 5) w art. 31: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: <p>„1a. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) środowiskowych uwarunkowaniach; 2) pozwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”, <p>b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:</p> <p>„4. Do skarg na decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się terminów, o których mowa w art. 86f ust. 2–4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.</p> <p>Art. 15. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1064, 1339 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 24 dodaje się ust. 6 w brzmieniu: <p>„6. Do wniosku o udzielenie koncesji poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa dołącza się również załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a</p>
--	--	--	---

			<p>ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247).”;</p> <p>2) w art. 33 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:</p> <p>„2. Do postępowania w sprawie koncesji, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>3. Do koncesji poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>3) w art. 108:</p> <p>a) w ust. 9 w pkt 4 w lit. d kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:</p> <p>„5) w przypadku gdy wydanie decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jest poprzedzone decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”,</p> <p>b) w ust. 10g skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322 i 471)”;</p> <p>c) ust. 11b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„11b. Jeżeli decyzja, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jest poprzedzona decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w</p>
--	--	--	---

		<p>postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa lub jeżeli koncesja została poprzedzona taką decyzją, do postępowania o zatwierdzeniu tego planu nie stosuje się przepisów o udziale organizacji społecznych.”,</p> <p>d) po ust. 11b dodaje ust. 11c i 11d w brzmieniu: „11c. Do postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h tej ustawy.</p> <p>11d. Do decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a tej ustawy.”.</p> <p>Art. 16. W ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2018 r. poz. 1537 oraz z 2019 r. poz. 2020) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu: „Art. 10a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>2) w art. 37: a) w ust. 3 uchyla się zdanie drugie, b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu „3a. Do odwołania od decyzji, o której mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;</p> <p>3) w art. 38 dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu: „3. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o: 1) środowiskowych uwarunkowaniach; 2) pozwoleniu na budowę w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, w ramach</p>
--	--	---

			<p>których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>4. Do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.</p> <p>5. Do skarg na decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się terminów, o których mowa w art. 86f ust. 2–4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>4) w art. 39:</p> <p>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu: „2a. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy obiektu energetyki jądrowej może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p> <p>2b. Przepisów ust. 1a i 2a nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej z:</p> <p>1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.</p> <p>2c. Przepisy ust. 1a, 2a i 2b stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na prace przygotowawcze.”,</p>
--	--	--	---

		<p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz do decyzji o pozwoleniu na prace przygotowawcze.”</p> <p>Art. 17. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797, 875 i 2361) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 42 po ust. 3c dodaje się ust. 3d w brzmieniu: „3d. Do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, dołącza się załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>2) w art 170 po ust. 1a dodaje się ust. 1b i 1c w brzmieniu: „1b. Do postępowań w sprawach wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>1c. Do zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”</p> <p>Art. 18. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 191, 284 i 1086) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu: „Art. 10a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci</p>
--	--	---

		<p>przesyłowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>2) w art. 25:</p> <p>a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Do odwołania od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, oraz odwołania od decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1.”,</p> <p>b) w ust. 4 uchyla się zdanie drugie;</p> <p>3) w art. 26 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:</p> <p>„1a. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o:</p> <p>1) środowiskowych uwarunkowaniach;</p> <p>2) pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>1b. Do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.</p> <p>1c. Do skarg na decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się terminów, o których mowa w art. 86f ust. 2–4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>4) w art. 27:</p> <p>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę</p>
--	--	---

		<p>strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy nie uchyla tej decyzji, lecz stwierdza, że decyzja ta narusza prawo z przyczyn wymienionych w art. 145 lub art. 156 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>2b. Przepisu ust. 1a i 2a nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”, <p>c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4. Nie uchyla się decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w trybie wznowienia postępowania, jeżeli wniosek o wznowienie postępowania został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę.</p> <p>5. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.”,</p> <p>d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.”.</p> <p>Art. 19. W ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. z 2019 r. poz. 1073 i 2020) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 4 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu: „7a) w przypadku przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o środowiskowych
--	--	---

			<p>uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;”;</p> <p>2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu: „Art. 10a. 1. Do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>2. Do postępowania o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>3) w art. 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W postępowaniu odwoławczym przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem postępowania odwoławczego od decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;</p> <p>4) w art. 32: a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął roboty budowlane.”,</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia</p>
--	--	--	---

		<p>rozpoczęcia robót budowlanych może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.”,</p> <p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.”.</p> <p>Art. 20. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, 284, 695, 782, 875 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 402 dotychczasową treść oznaczają się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Do postępowania dotyczącego pozwolenia wodnoprawnego, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>2) po art. 402 dodaje się art. 402a w brzmieniu: „Art. 402a. Do pozwolenia wodnoprawnego, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>3) w art. 407 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) w przypadku przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile jego dołączenie było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;”.</p> <p>Art. 21. W ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 234 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) po art. 84 dodaje się art. 84a w brzmieniu: „Art. 84a. 1. Wyłączenie, o którym mowa w art. 84, nie dotyczy skarg na:</p>
--	--	---

		<p>1) decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach;</p> <p>2) pozwolenia na budowę, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>2. Do skarg na pozwolenia na budowę, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.”;</p> <p>2) po art. 90 dodaje się art. 90a w brzmieniu: „Art. 90a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>3) w art. 94: a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Nie stwierdza się nieważności decyzji, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.”,</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku niezgodności pozwolenia na budowę z: 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”;</p> <p>4) w art. 95: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku uwzględnienia skargi na pozwolenie na budowę sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor przystąpił do realizacji inwestycji, może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo.”,</p> <p>b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku niezgodności pozwolenia na budowę z: 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub</p>
--	--	---

		<p>2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”.</p> <p>Art. 22. W ustawie z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2309) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu: „Art. 10a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>2) w art. 35: a) w ust. 4 uchyla się zdanie drugie, b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Do odwołania od decyzji administracyjnych, o których mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;</p> <p>3) w art. 36 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy. 1b. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>4) w art. 37:</p>
--	--	---

		<p>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wyszczególnionych w art. 145 lub art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego. 2b. Przepisów ust. 1a i 2a nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym z: 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”,</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.”.</p> <p>Art. 23. W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (Dz. U. poz. 1589 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 471) wprowadza się następujące zmiany: 1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu: „Art. 10a. 1. Do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. 2. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach,</p>
--	--	---

		<p>stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>2) w art. 28:</p> <p>a) w ust. 4 uchyla się zdanie drugie,</p> <p>b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Do odwołania od decyzji, o których mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;</p> <p>3) w art. 30:</p> <p>a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął roboty budowlane.”,</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia robót budowlanych może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.”,</p> <p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.”.</p> <p>Art. 24. W ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2147) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 11a. Do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu</p>
--	--	---

			<p>zewnętrznego, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>2) w art. 34:</p> <p>a) w ust. 4 uchyla się zdanie drugie,</p> <p>b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Do odwołania od decyzji, o których mowa w niniejszej ustawie, przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się, z wyjątkiem odwołania od decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 1, w przypadku gdy odwołanie zawiera wskazanie niezgodności tej decyzji z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nieuwzględnienia postanowień decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;</p> <p>3) w art. 35 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:</p> <p>1a. Do skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.</p> <p>1b. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzje o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego, w ramach których wydano postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>4) w art. 36:</p> <p>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy portu zewnętrznego, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>„2a. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy portu zewnętrznego, sąd administracyjny po upływie 60 dni od dnia rozpoczęcia budowy może stwierdzić jedynie, że decyzja narusza prawo z przyczyn</p>
--	--	--	--

		<p>wskazanych w art. 145 § 1 lub art. 156 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p> <p>2b. Przepisów ust. 1a i 2a nie stosuje się w przypadku niezgodności decyzji o pozwoleniu na budowę w zakresie budowy portu zewnętrznego z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub 2) postanowieniem, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile zostało wydane.”, <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego.”.</p> <p>Art. 25. W ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. poz. 234) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 76 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu: <p>„9. Do decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>10. Do postępowania w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, poprzedzonej decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) w art. 78: <ol style="list-style-type: none"> a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: <p>„1a. Do skarg na decyzję, o której mowa w art. 76 ust. 1 pkt 3, wniesionych na podstawie art. 86g ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 86g ust. 8 tej ustawy.”,</p> <ol style="list-style-type: none"> b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu: <p>„3. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy skarg na decyzję:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o środowiskowych uwarunkowaniach; 2) o której mowa w art. 76 ust. 1 pkt 3, w ramach której wydano postanowienie, o
--	--	---

			<p>którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>4. Do skarg na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się terminów, o których mowa w art. 86f ust. 2–4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”.</p>
Art. 15 dyrektywy 2011/92/UE	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	Art. 26-28 projektu (przepisy przejściowe)	<p>Art. 26. 1. Do postępowań dotyczących decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną, w których termin na wniesienie odwołania lub wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez strony tych postępowań nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1–25, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że:</p> <p>1) organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 lub 26 ustawy zmienianej w art. 1, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, realizuje obowiązki, o których mowa w art. 72 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy;</p> <p>2) termin na wniesienie odwołania dla organizacji ekologicznych lub stron, o których mowa w art. 86g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jest liczony od dnia upływu terminu udostępnienia treści decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 lub 26 ustawy zmienianej w art. 1, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, zgodnie z pkt 1;</p> <p>3) organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, niebędących decyzjami wskazanymi w pkt 1, nie jest obowiązany do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 72 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>2. W przypadku postępowań dotyczących decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 lub 26 ustawy zmienianej w art. 1, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, zakończonych decyzją ostateczną, w których termin na wniesienie skargi do sądu administracyjnego przez strony tych postępowań nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:</p>

		<p>1) organ właściwy do wydania tych decyzji realizuje obowiązki, o których mowa w art. 72 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy;</p> <p>2) termin na wniesienie skargi dla organizacji ekologicznych lub stron, o których mowa w art. 86g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jest liczony od dnia upływu terminu udostępnienia treści tych decyzji zgodnie z pkt 1;</p> <p>3) organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, niebędących decyzjami wskazanymi w pkt 1, nie jest obowiązany do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 72 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>3. Do postępowań dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1–25, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:</p> <p>1) nie podał do publicznej wiadomości informacji zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, realizuje obowiązki, o których mowa w art. 85 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy;</p> <p>2) podał do publicznej wiadomości informacje zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, nie jest obowiązany do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 85 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>4. W przypadku postępowań dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zakończonych decyzją ostateczną organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizuje obowiązki, o których mowa w art. 85 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie podał do publicznej wiadomości informacji zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.</p> <p>5. Do postępowań dotyczących decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 4–6, 9, 10, 14, 17, 18, 20, 21 lub 23 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie stosuje się wymogu dołączania załącznika graficznego określającego przewidywany teren, na którym będzie</p>
--	--	--

		<p>realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.</p> <p>Art. 27. Do stwierdzenia nieważności decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23 lub 26 ustawy zmienianej w art. 1, wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 8, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14, art. 16, art. 18, art. 19 i art. 21–24, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) termin, po upływie którego nie stwierdza się nieważności decyzji, o którym mowa w przepisach ustaw zmienianych w art. 8, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14, art. 16, art. 18, art. 19 i art. 21–24, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się, o ile przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin, po upływie którego nie stwierdza się nieważności decyzji, o którym mowa w przepisach ustaw zmienianych w art. 8, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14, art. 16, art. 18, art. 19 i art. 21–24, w brzmieniu dotychczasowym; 2) w przypadku, o którym mowa w pkt 1, termin, po upływie którego nie stwierdza się nieważności decyzji, jest liczony od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. <p>Art. 28. Do postępowań sadowoadministracyjnych dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23 lub 26 ustawy zmienianej w art. 1, poprzedzonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, wszczętych i niezakończonych prawomocnym orzeczeniem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1–4, art. 6, art. 8–12 i art. 14–25, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że w przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) został złożony do sądu wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, termin rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 86f ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, jest liczony od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy; 2) zostało złożone do Naczelnego Sądu Administracyjnego zażalenie na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, termin rozpatrzenia zażalenia, o którym mowa w art. 86f ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, jest liczony od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy; 3) została złożona do sądu skarga na decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23 lub 26 ustawy zmienianej w art. 1, do stwierdzenia przez sąd, że decyzja narusza prawo stosuje się termin, o którym mowa w przepisach ustaw zmienianych w art. 8, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14, art. 16, art. 18, art. 19 i art. 21–24, w brzmieniu nadanym
--	--	--

		<p>Art. 29 (przepis o wejściu w życie)</p>	<p>niniejszą ustawą, o ile przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin na stwierdzenie przez sąd, że decyzja narusza prawo, o którym mowa w przepisach ustaw zmienianych w art. 8, art. 9, art. 11, art. 12, art. 14, art. 16, art. 18, art. 19 i art. 21–24, w brzmieniu dotychczasowym;</p> <p>4) w przypadku, o którym mowa w pkt 3, termin na stwierdzenie przez sąd, że decyzja narusza prawo, jest liczony od dnia rozpoczęcia budowy.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Ze względu na konieczność pilnego wdrożenia projektowanych przepisów w wieloetapowym procesie inwestycyjnym, projektowane przepisy od dnia wejścia w życie projektu ustawy będą stosowane do prowadzonych postępowań odpowiednio do etapu, na jakim dane postępowanie będzie się znajdować. Wprowadzenie przepisów przejściowych pomijających wszczęte już postępowania administracyjne uniemożliwiłoby prawidłową transpozycję dyrektywy.</p> <p>Art. 29. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Termin wejścia w życie ustawy ma przede wszystkim zapewnić wszystkim zainteresowanym organom możliwość przygotowania się do realizacji zadań wynikających z nowych obowiązków przewidzianych w projekcie ustawy.</p>
--	--	---	--